

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Rectorsverkiezingen afgelopen, maar...

Waer is de nieuwe rector

De stemmen zijn geteld, het oordeel is geveld: Mark Waer werpt het woordje 'vice' van zijn titel af en klimt op naar het hoogste echelon van het College van Bestuur. In de slotstrijd haalde hij het met 54.5% van de stemmen van Koen Geens (45.5%).

RUBEN BRUYNNOOGHE & KEN LAMBEETS |

Waer werd ondertussen ook al benoemd door de Inrichtende Overheid. Vanaf 1 augustus staat hij vier jaar lang aan het hoofd van de K.U.Leuven. Een herverkiezing is uitgesloten: een tweede mandaat zou de nierspecialist de pensioengerechtigde laten overschrijden.

Na de eerste stemronde haalde geen van de kandidaten een absolute meerderheid. Professor wis-kunde Stefaan Poedts (9%) en decaan van de faculteit Geneeskunde Bernard Himpens (18%) vielen af omdat ze samen minder stemmen haalden dan Mark Waer (45%). Waer haalde het met een voorsprong van 235 stemmen op de andere grote kanshebber, professor Koen Geens.

LASTER

Heel wat commotie tussen de twee stemrondes. Professor Geens publiceerde op zijn website een brief aan Jef Roos, de Voorzitter van de Verkiezingscommissie. "Ongeacht de uitslag betreur ik ten zeerste de ma-

nier waarop sommigen, uitgerkend de dag vóór de verkiezing, een 'operatie beschadiging' hebben willen ondernemen." klonk het. "Voor al de bewering in een Leuven studententijdschrift, *Veto*, dat de decaan van de faculteit geneeskunde, prof. Himpens, door mij gevraagd zou zijn zich kandidaat te stellen tegen collega Waer uit dezelfde faculteit is volledig uit de lucht gegrepen en lasterlijk. Deze poging tot manipulatie van de kiezer is ronduit beledigend, ook voor collega Himpens, en onze universitaire gemeenschap onwaardig."

CONSULTEREN

Ook decaan Himpens distantieert zich uitdrukkelijk van deze bewering in *Veto*. "Mijn beweegredenen om mij kandidaat te stellen voor het rectorchap waren duidelijk (*zich opwerpen als alternatieve kandidaat die geen deel uitmaakt van de huidige beleidsploeg en ook niet van buiten de universiteit komt, red.*). Daarbij stonden geen hand- en spandiensten aan collega Geens, net als in mijn beleidsprogramma. Nochtans was het in de eerste plaats *Veto* dat schreef dat ik een schertskandidaat was en dat ik zou opkomen voor Geens. Als dit geen schade berokkenen is, weet ik het niet meer. Zeker de bevestiging van deze uitspraak die daags voor de eerste stemronde in *Veto* verscheen, afkomstig van een Vlaams liberaal kabinet, gaat over de schreef en heeft mij de dag nadien de das omgedaan" laat hij via mail weten.

"Ofwel moet het realistisch zijn, ofwel spannend"

Hij wordt niet de nieuwe rector, maar Stefaan Poedts liet toch onder zijn toga kijken. Voor functioneel naakt blader je door naar pagina 12.

(CHRISTINE LAUREYS)

Ook tegen Geens werd een klacht ingediend bij de Verkiezingscommissie. "Ik heb op basis van de reglementen samen met een collega klacht ingediend bij de verkiezingscommissie omdat er nog verkiezingspropaganda werd rondgestuurd door een van de kandidaten na de sperperiode." vertelt professor Bart De Strooper. "Het antwoord van de Voorzitter van de Verkiezingscommissie volgde pas redelijk laat. Hij vond het niet de bevoegdheid van de Verkiezingscommissie om deze klacht te behandelen. Daarom had hij ze doorgespeeld aan de Bijzondere Universiteitsraad. Ik begrijp niet goed dat de commissie die persoon niet aangemaand heeft om

geen propaganda meer te sturen. Waarvoor dient het bijzonder verkiezingsreglement dan nog?"

Ondanks alle commotie haalde Waer het ook in de tweede stemronde met een duidelijk verschil van zijn naaste belager. Het is nu aan hem om de eenheid aan de K.U.Leuven te herstellen. "Na de negatieve evaluatie van rector Verenne was er heel wat animositeit aan de universiteit. Het is goed dat iedereen tijdens de voorbije maanden zijn zeg heeft kunnen doen" vertelt de nieuwbakken rector.

Over de samenstelling van het nieuwe College van Bestuur wil Waer evenwel nog niets kwijt. "De komende weken zal ik opnieuw een

heel aantal mensen consulteren om zo de meest geschikte kandidaten als vicerector te kunnen selecteren. Daarbij ga ik geen rekening houden met de 'kampen' waarin mensen verdeeld zouden zijn. Ik heb momenteel nog geen enkele post toegewezen, noch beloftes gemaakt."

MEDICUS

Toch circuleren er al enkele namen in de wandelgangen. Het lijkt een evidentie dat professor Ludo Melis nog anderhalf jaar aan het hoofd blijft staan van het onderwijsbeleid — dat is noodzakelijk voor de implementering van de diplomaruimte die volgend jaar plaatsvindt. Professor Jo Tollebeek wordt genoemd als vicerector Onderzoek, maar laat vooralsnog niet het achterste van zijn tong zien. "Het is natuurlijk een aantrekkelijke functie. Ik ben zelf heel onderzoeksgericht en ik zou de mogelijkheid willen hebben om terug te keren naar mijn vakgebied. Vier jaar lijkt me dus beter dan acht jaar. Maar ik sta er niet om te springen."

Genoeg gespeculeerd, eindigen doen we met een feit. Na een jurist, een ingenieur en een theoloog staat er na Pieter De Somer weer een medicus aan het hoofd van de K.U.Leuven. Benieuwd of de nieuwe rector een even legendarisch parcours zal kunnen afleggen.

Groene appel en banaan

In zijn gedicht *Fire And Ice* stelt *the late, great* Robert Frost dat de wereld best wel eens ten onder kan gaan aan een overdosis ijs. Van de doden niets dan goeds, maar daar sloeg de ouwe rukker de plank toch serieus mis. Niet eens omdat dat hele *global warming*-gehanne hem tegenspreekt.

Wel, dames en heren, omdat ijs het hedendaagse equivalent is van ambrozijn, het mythische voedsel van de goden. Zij het dan

dat ijs iets vrijer toegankelijk is voor nietige stervelingen als wijzelf. Heeft dat hele democratiegedoe toch iets opgeleverd. Om maar te zeggen dat op de landkaart van ons leven alle wegen naar een ijskraam lijken te leiden de laatste paar weken.

Dan staan we daar zoals u daar waarschijnlijk zelf regelmatig staat. De keuze tussen een hoorntje en een potje wordt snel gemaakt. Eigenlijk is het niet eens een keuze.

Het is een ritueel, een levenshouding. Wij zijn een gewoontedier.

VITAMIENTJES

Hoeveel bollen we willen, valt al moeilijker uit te maken. Wij nemen er meestal twee. Één, dat is te weinig en drie zijn er teveel. Twee dus. Maar welke? Wij zijn niet zot van *all things chocolate*. Namen als *straciatella* klinken ons eerder verwijfd dan lekker in de oren.

Wij hebben het nogal voor

fruitsmaken. Dan kunnen we onszelf wijsmaken dat het met de aanbevolen dagelijkse hoeveelheid vitamientjes ook weer snor zit. Welke fruitsmaken we precies in ons hoorntje gekwakt willen, verschilt van dag tot dag. Zo blijft het leven interessant.

U kent dat wel en als u dat niet kent is het hoog tijd om aan te schuiven bij een ijskraampje. U heeft het verdiend.

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:

Buraka Som Sistema

Tosca

telkens 3 duotickets
zie p. 10

Vrije Tribune

Een universiteit vervult een rol als vinger aan de democratische pols. In aanloop naar de Vlaamse en Europese verkiezingen biedt de onze plaats voor menig politiek debat. Ook onze rectorverkiezing en -evaluatie is al maanden voorwerp van democratische discussie. Enkel over de democratie — of het gebrek eraan — bij de verkiezingen van de verschillende praesidia en van de mandatarissen van LOKO blijft het muisstil. Een kritische blik lijkt me evenwel niet misplaatst.

Het VRG — mijn eigen praesidium en naar ik geloof niet het enige dat in dit bedje ziek is — verkoos zeer recent "Relex" met een alles behalve relax aantal stemmen: 10% (te weten: het absolute minimum om aan de geldigheidsvereisten te voldoen) plus negen stemmen.

Los van de hieruit te trekken conclusie dat het wel heel erg triest gesteld is met de kringbetrokkenheid van de meerderheid der rechtenstudenten en dat een inspanning van het nieuwe praesidium op dit vlak een mooie prioriteit zou zijn, maakt het ontbreken van enige tegenkandidatuur de povere verkiezingsuitslag er enkel schrijnender op. De afwezigheid van een alternatief verhinderde de organisatie van debatten rond inhoudelijke standpunten. Vanzelfsprekend heeft het verkozen praesidi-

um daar geen rechtstreekse schuld aan, maar het lijkt mijn inziens duidelijk dat de instandhouding van het traditionele systeem waarbij een praesidium als massateam opkomt — het VRG telt 75 praesidiumleden — het uitblijven van waardige tegenkandidaten in de hand werkt.

Daarnaast — en des te zorgwekkender — betekent dit verkiezingsresultaat dat de rechtstreeks en 'democratisch' verkozen vertegenwoordiger van het VRG in de Algemene Vergadering van LOKO en in de POC (beide zijn samengesteld uit praesidiumleden) slechts nipt een tiende van de rechtspopulatie vertegenwoordigt. Deze organen spelen evenwel een belangrijke rol in dossiers die elke student rechtstreeks aanbelangen. Los van de bewonderenswaardige inzet van elk huidig praesidiumlid is de democratie van de gang van zaken een jammerlijke zaak.

Met de verkiezing van een nieuwe lichter studententegenwoordigers door de AV van LOKO, deze en vorige week, is het dan nog maar de vraag hoe democratisch die hun mandaat krijgen toegewezen.

Eenzijds valt op dat, wat kringen zoals het VRG betreft, slechts een tiental procent van de studenten daadwerkelijk onrechtstreeks stemrecht geniet. Volmondig stellen dat 'de student' in zo'n

geval zijn fiat geeft, strookt naar mijn mening niet met de realiteit.

Daarenboven stel ik vast dat in een aantal kringen kandidaatpraesesses alles behalve op de hoogte zijn van de rol die ze te vervullen zullen hebben in LOKO. Hieruit volgt niet alleen dat ze er onvoldoende in slagen die rol te duiden in hun campagne of in debatten: ze zijn onvoldoende voorbereid op hun functie als externe vertegenwoordiger van hun faculteit.

Ik kan enkel hopen dat LOKO haar samenstelling onder de loep neemt en actief op zoek gaat naar mogelijke alternatieven zoals de rechtstreekse verkiezing van één afgevaardigde per faculteit, onafhankelijk van de praesidiumverkiezing. Dat LOKO van de VVS een structurele hervorming eist alvorens er opnieuw tot te willen toetreden, geeft — naar ik hoop — alvast blijk van waar geloof in democratische vertegenwoordiging, met hernieuwde betrokkenheid van elke student.

JOHAN LIEVENS |

Betekenis van de afkortingen: Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO), Vlaams Rechtsgenootschap (VRG), Permanente Onderwijscommissie (POC), Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS)

Splinter

Mensen zonder meerwaarde?

Mensen zonder papieren. Onge-schoold. Werkloos. Arm. Volstrekt onnuttig voor onze samenleving. Minister van Migratie- en Asielbeleid Annemie Turtelboom (Open VLD) bevestigde het maandag andermaal in *De Standaard* met schrijfsels zoals "Migranten met open armen ontvangen, zal de weg naar collectieve verarming openzetten, de weg naar chaos en wanbeheer."

Ook ik dacht tot voor kort dat mensen zonder papieren het in ons land wel erg makkelijk hadden. Een hongerstaking. Een beetje emotionele chantage. En hopla, papieren. Leven van een uitkering en hun broodjes zijn gebakken. Nu ben ik anderhalve maand geleden in contact gekomen met de mensen zonder papieren die van rector Vervenne onderdak hebben gekregen in het Farmaceutische Instituut aan de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen. Ik heb deze mensen leren kennen en heb ondervonden dat het migratiedebat niet zo zwart-wit gevoerd kan en mag worden als het nu wel degelijk gedaan wordt. Ook door minister Turtelboom.

CASUSSEN

Om een aantal voorbeelden te geven. Hari, al negen jaar — hier kan je bezwaarlijk nog van slechts enkele jaren spreken — in ons land, staat iedere ochtend om half drie op. Om drie uur begint hij te kuisen tot een uur 's middags. En dat iedere dag opnieuw, al negen jaar lang. Geen papieren, maar wel werk dus. Hard werk. Pas vorige week heeft hij een definitief uitwijzingsbevel gekregen. "Ik weet niet hoe ik in godsnaam zou kunnen teruggaan, mijn vrouw kent me ondertussen zelfs al niet meer," zegt hij — in overigens nagenoeg perfect Nederlands.

Zachri is zeven jaar geleden samen met zijn broer naar ons land gevlucht. Zijn broer heeft ondertussen papieren. Hij niet. Samen met zijn broer zit hij in een vereniging die zich tot doelstelling heeft aangemeten om de cultuur van zijn gemeenschap te onderhouden en naar buiten toe te dragen. Jaarlijks organiseren zij verschillende prachtige, kleurrijke evenementen die opstaan voor

iedereen. Heel wat Leuvenaars komen zo in contact met een andere cultuur, met exotische straatfeesten, met activiteiten die in andere grote wereldsteden, zoals New York en Vancouver, ondersteund en uitgedragen worden als trekpleister voor toeristen en dagjesmensen om een of meerdere dagen de stad te bezoeken. Meer toeristen. Meer consumptie. Meer inkomsten. In de eerste plaats voor ons, de mensen mét papieren.

Surya, al vijf jaar in ons land, was onderwijzer in zijn land van herkomst. Iedere week geeft hij een dag les aan Belgen die zijn moedertaal wens te leren. Gratis. "Het is voor mij een plezier om met mijn kennis van de taal op een positieve manier iets te kunnen bijdragen aan het leven van een aantal mensen," vertelt hij.

VERRIJKING

Het zijn slechts een aantal casussen van de mensen zonder papieren aan de K.U.Leuven. Bij deze ook een oproep om zelfs eens langs te gaan in het Farmaceutische Instituut en alle andere of op zijn minst meer verhalen te horen. Ze maken voor mij wél duidelijk dat het debat niet gepolariseerd mag worden, zoals dat nu gebeurt: mensen met papieren versus mensen zonder papieren, mensen met werk versus mensen zonder werk, mensen met een diploma en kennis van zaken versus mensen zonder, mensen met een in de maatschappij economisch interessante cultuur versus mensen zonder. De mensen zonder papieren die ik aan de K.U.Leuven ontmoet heb, zijn mensen die de maatschappij niet verarmen, niet meer dan dat de mensen met papieren dat al zouden doen, maar integendeel wel mensen die de samenleving verrijken.

AN MOERENHOUT |

Bovenstaande is een opiniestuk, en onafhankelijk van het feit of deze opinie over een opinie al dan niet zelf genuanceerd is zoals er in het opiniestuk over gemmerd wordt, het is een opinie en geenszins het standpunt van de studentkrant.

Jef en Jan wachten na hun asielaanvraag en daaropvolgende hongerstaking nog steeds op hun papieren in Somalië

In zijn dagboek laat fictief rector-kandidaat Geert Janssen zijn licht schijnen op het verkiezingsgebeuren. Een exclusieve blik achter de schermen van de (toekomstige) macht.

Dagboek van rector-elect Geert Janssen (11)

Last van het leven en frisse gulheid

De campagne en de verkiezing zitten erop, ook voor Geert Janssen, student en voormalig rector-kandidaat. Dat weerhoudt hem er niet van te blijven schrijven, integendeel zelfs: meer dan ooit staat hij ten dienste van de lezer, de student, de universiteit die hij vanaf één augustus de zijne mag noemen.

GOONSWRITER |

Maandag. «Enige al te kleine jongens die zelf uiteraard geen onse verantwoordelijkheid torsen — verantwoordelijkheid, die schone last die het leven der anderen verlicht! — publiceren vandaag nonsens en vuiligheid over mijn kandidatuur. Het zal gauw genoeg gedaan zijn met die garnalen. Ik zet meteen de meest efficiënte middelen in: morgen een open brief aan de kiescommissie, maar nu al enkele subtiele berichten op mijn wijd en zijd gelauwerde blog en een sympathiek

dreigend telefoontje aan de te kleine jongens. Het spreekt dat ik dat laatste niet zelf doe, het zou me maar een zootje worden. Daar heb ik mijn trouwe trawanten voor.»

«Trawanten, die schone anderen die de last van het leven verlichten!»

Dinsdag. «Dinsdag, D-dag, zeg maar. De blogberichten heb ik door mijn webmaster laten weghalen, ik geloof dat de boodschap bij de te kleine jongens nu wel begrepen zal zijn. Geen nood om die pareltjes van *parler vrai* nog langer het web te laten sieren.»

«Ik heb vertrouwen in de stemming van vandaag. Wat de kranten schrijven klopt als een busse van een vrouw die rakelings langs mijn waanzinnig erotiserend aura scheert: de studenten zijn verdeeld. Ze zijn het immers maar niet eens geraakt over de beste reden om hun stem aan mij te geven. Is het mijn oorspronkelijkheid als student, mijn ijzersterk programma, mijn visie op gebied van de associatie (ik zou dat vehikel simpelweg omdopen tot 'communicatie', dat lost een heleboel op; *nomen est totum*, zei mij grootmoe steeds), mijn ambitie die in de eerste plaats het belang van onze Alma Mater voor ogen heeft, mijn ongebondenheid? Eerlijk, ik zou evenmin weten waarom ik al deze stemmen verdien.»

«Ik overleef de eerste stemronde dan ook probleemloos. De communicatievoorzitter, zoals ik hem in de hernieuwde structuur zal noemen, belt mij op en spreekt zijn appreciatie uit. Maar we zijn er nog niet: de échte keuze maakt de kiezer vrijdag pas. De keuze tussen een verdorde figuur die compleet *fin de carrière* is en de frisse gulheid van mijn ziel en goddelijk lichaam.»

Donderdag. «Ik laat het vol vertrouwen vallen in één mijner colleges: dit zal zowat het laatste college zijn dat ik in jaren bijwoon. Als rector zal ik mijn tijd aan eerbaarder zaken mogen schenken.»

Vrijdag. «'t Is gebeurd. De befaamde quizmasterwoorden galmen onder mijn schedelpan. 't Is gebeurd, men heeft de juiste keuze gemaakt. *Was passieren muss, ist*

passiert. Geen idee waarom dat juist in de taal van Goethe staat geschreven, maar het staat er nu.»

«In mijn eerste televisieoptreden als rector-elect experimenteer ik almeteens met een nieuwe methode: door mechanisch naar voren en achteren te wiebelen als een lome speer die net in de aarde is terechtgekomen, tracht ik de kijkers te hypnotiseren en mee te nemen in het verhaal van geven en nemen dat ik wens te verkennen. Benevens de obligate antwoorden op onwetende vragen — deze interviewer zal het Rijk Gods zien, zoveel is zeker — bereik ik de geesten van velen door op een onbewaakt moment de zin te prononceren die gemaakt lijkt te zijn voor dit specifieke etmaal: de toekomst begint vandaag.»

Rectorskandidaat**Stefaan Poedts**

"Ik feliciteer Mark van harte met zijn verkiezing tot rector van de K.U.Leuven. Als mede-kandidaat had ik het voorrecht Mark en zijn opvattingen en inzichten wat beter

te leren kennen. Ik heb genoten van de vele korte en soms wat langere gesprekken die we voerden telkens onze campagnepad en elkaar kruisten."

"Ik waardeer vooral zijn analytisch vermogen, zijn doordachte visies en zijn gevatte humor. Ik ben ervan overtuigd dat hij een heel goede rector zal zijn en dat hij de uitdagingen goed ingeschat heeft en krachtadig zal aanpakken. Tegelijkertijd hoop ik dat de

nieuwe ploeg toch ook aandacht zal hebben voor de basisprincipes waarop mijn programma was gebaseerd en voor de ideeën en oplossingen die ik en de andere mede-kandidaten voorstelden. We moeten nu 'de rangen sluiten' en onze nieuwe rector volop steunen en ons vertrouwen schenken. Alleen zo kan onze universiteit nog beter en sterker worden dan ze al is."

Rector Marc Vervenne

"Ik ben globaal gesproken tevreden met het verloop van de verkiezing. Er waren ook goede afspraken gemaakt en die zijn grotendeels nageleefd."

"Tijdens verkiezingen is het normaal dat verschillende strekkingen aan het woord komen. Het debat hoort bij de verkiezing, daarna wordt de eenheid hersteld, maar dat vergt wel veel aandacht en

zorg."

"Voor mij was vorige vrijdag ook een emotionele dag: je herbeleef wat je zelf hebt meegemaakt, je voelt opnieuw wat je voelde bij je eigen verkiezing. Langs de andere kant is er ook opluchting na alle spanningen van de voorbije maanden. Ik weet nu dat de opvolging geregeld is, en dat die in goede handen bevindt."

Professor**ingenieurs-****wetenschappen****Bart de Moor**

"De verkiezingsstrijd was in mijn ogen iets rechtvaardiger dan de vorige keer. Ik had verwacht dat het in de eerste ronde een wat meer nek-aan-nek-race zou zijn geweest tussen Waer en Geens. Maar het werd nipter in de tweede ronde, ook al blijft de uitslag overtuigend."

"Van in het begin was er een soort consensus dat het zou gaan tussen Waer en Geens en doorheen de verkiezingsstrijd zijn hun verschillende karakteristieken tot uiting gekomen. Mark Waer heeft een Brits flegma, is ook rustig en een man van grote cultuur. Geens had een breder netwerk, maar had als startnadeel dat hij min of meer van buiten de universiteit kwam. Al is dat wat complexer dan het schijnt."

Of hij spijt heeft dat hij niet heeft meegedaan: "Ikzelf ben nog jong genoeg en heb nog potentieel genoeg om deze verkiezing aan mij voorbij te laten gaan."

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

Decaan Faculteit**Rechten Paul Van****Orshoven**

"De kiezer heeft altijd gelijk, maar ik vind het vooral opvallend dat maar liefst 290 kiesgerechtigden niet zijn komen opdagen. Studenten, ATP en AAP/BAP zijn massaal gaan stemmen; dat wil zeggen dat een kwart van de professoren is thuisgebleven. Ik vind dat een groot schandaal. Er is in de maanden voor de verkiezingen voortdurend over democratie gesproken. Er mocht geen screening komen, de vrijheid van de kiezer moest te allen prijze worden gerespecteerd. Blijkbaar heeft een kwart van de kiezers daar geen boodschap aan."

"Ik vind het jammer dat Koen Geens het niet gehaald heeft, maar je kan niet altijd krijgen wat je wil. Er waren voor mij genoeg redenen om hem te steunen: zijn programma, zijn CV, zijn profiel. Maar dit is natuurlijk geen drama. Ik ben supporter van Anderlecht, maar ik pleeg daarom nog geen zelfmoord wanneer Anderlecht verliest."

Professor Nieuwste**Tijd Jo Tollebeek**

"We zijn tevreden over het resultaat. Vanaf het begin kwam voor ons de autonomie van de universiteit op de eerste plaats en Mark Waer heeft ons wat dat betreft het best kunnen overtuigen. Geens gaven we aanvankelijk het voordeel van de twijfel, maar de manier waarop zijn programma werd geschreven zorgde voor veel onduidelijkheid. Het programma van Waer was juist heel duidelijk. Hij is iemand die nadenkt vanuit principes, maar deze ook makkelijk vertaalt in concrete voorstellen. Bovendien is hij als rector een sterke gesprekspartner voor Oosterlinck en voor de externe

leden die op dit moment in de Raad van Bestuur zetelen: iemand met heldere ideeën over de Associatie K.U.Leuven en over de bestuurlijke leiding van de universiteit."

"Het verschil tussen de twee kandidaten was 8 procent in de tweede ronde. Dat is niet veel, maar het is genoeg om geen frustraties op te wekken over een nipt verlies. Bovendien is bij een dergelijke uitslag de verliezer niet vernederd. Hij wordt integendeel erkend als een partij die kan bijdragen tot de

redelijke discussie over de toekomst van de universiteit die we nodig hebben. Op die basis kan een nieuwe eenheid ontstaan."

Professor molecu-**aire geneeskunde****Bart de Strooper**

"Ik ben zeer tevreden dat Mark Waer gewonnen heeft. Ik denk dat hij de beste kandidaat was. Dat toont ook een zeker respect naar het beleid van Marc Vervenne. Mark Waer is iemand die Leuven internationaal op de kaart kan zetten en de combinatie van onderzoek en onderwijs belangrijk vindt."

"Ik denk ook dat hij een grote overwinning geboekt heeft. Acht procent verschil, dat is groter dan er bij de voorbije rectorverkie-

zingen gehaald is. Verder ben ik wel ontgoocheld in de kortzichtige discussie die de studenten hebben gevoerd. Ook ontgoocheld ben ik omwille van het feit dat er geen reactie kwam op het overtreden van het verkiezingsreglement."

Werkten mee aan het verzamelen van deze reacties: Pieterjan Bonne, Simon Horsten en Maud Oeyen.

Splinter |**Nieuwe griffels, schone leien?**

Oef, eindelijk: de verkiezingen zitten erop aan de K.U.Leuven. Een erg woelige periode, die officieel van start ging op drie december, de dag waarop de huidige rector zijn negatieve evaluatie kreeg, werd vorige week afgesloten met de verkiezing en bekrachtiging van professor Mark Waer. De nieuwe rector is bekend, de oude kan stilaan afscheid beginnen nemen. En wij van hem, bijvoorbeeld in een uitgebreid interview dat volgende week verschijnt.

ERIS

De voorbije vijf maanden aan de universiteit waren ongemeen interessant: ze hebben veel discussies doen opleven die vaak inhoudelijk sterk waren en universiteitsbreed

gevoerd of gevolgd werden. En ze hebben vooral uitgewezen dat verkiezingen meer zijn dan zomaar een noodzakelijk kwaad aan de K.U.Leuven. Door zelf een keuze te moeten maken tussen verschillende figuren en hun programma's, worden studenten, profen en andere personeelsleden gedwongen grondig na te denken over de instelling als geheel en hun positie daarin. We kunnen maar hopen dat de debatten die gevoerd werden een weerklank zullen vinden tijdens de volgende vier beleidsjaren.

KIESCOLLEGE

Langer had de campagne nochtans ook niet mogen duren: de kiesweek maakt heus geen kans op Eris' be-

geerde appel. De kandidaten werden erg zenuwachtig naarmate de stemming naderde, wat onttaarde in boze telefoontjes aan Veto (al was pakweg de berichtgeving in De Standaard een stuk subjectiever en minder accuraat), ontzettend veel gelobby en gesjacher achter de schermen en in het geval van Koen Geens ook in een beschamend filmpje waarin hij niet enkel zichzelf aanprijst, maar ook zijn rivaal op een lepe manier bijzonder negatief portretteert. Als we Geens moeten geloven, heeft de universiteit vrijdag bijvoorbeeld gekozen voor een oneerlijke middelenverdeling en een onervaren rector. Blijkbaar heeft het merendeel van het kiescollege dat toch anders gezien.

Nu goed, de rechtenprof toont zich tegenover Mark Waer als een

goed verliezer en zal zich ongetwijfeld in stilte opmaken voor binnen vier jaar, wanneer we opnieuw een rectorverkiezing krijgen.

ARGUS

Want dat blijft natuurlijk de hoofdzaak: hoe zal onze universiteit in de cruciale vier jaren die volgen bestuurd worden? Op zich lijkt het me al uitstekend dat we na die termijn zeker naar een nieuwe rector gaan, zodat de hele universiteit zich opnieuw kan beraden en terzeldertijd kan evalueren. Gespreksstof zal er wel voldoende zijn.

De vraag is in hoeverre de voorbije periode littekens heeft nagelaten. Bij momenten was de verdeeldheid groot: bij de decanen, onder professoren, onder studenten ook. Oude vriendschappen verloren hun waarde en nieuwe bond-

genootschappen werden gesmeed. Dat hoort allemaal bij een verkiezing en dat kan ook geen kwaad, zo lang de wonden achteraf maar niet beginnen te etteren.

Indien de universitaire gemeenschap rector Waer van bij aanvang, van bij de vorming van zijn ploeg, met argusogen volgt, maar hem wel de ruimte geeft zijn 'vertrouwen in eigen kunnen' hard te maken, dan gaan we hopelijk een olympiade tegemoet van krachtadig beleid en gezonde democratische controle. Ik ben benieuwd.

SIMON HORSTEN |

Als opiniestuk vertolkt deze Splinter niet per se de mening van geheel Veto, of van een ZAP-lid.

Han Soete van Indymedia over de mediacrisis

Participatieve media als doekje voor het bloeden

De crisis in medialand is met het afsluiten van de actie 'Press for More' nog niet voorbij. Han Soete, medewerker van Indymedia, een mediacentrum waar aan online berichtgeving wordt gedaan, geeft zijn visie op wat er nu nog moet gebeuren. Traditionele media zijn zichzelf aan het uithollen. Of nog: journalisten hollen zichzelf voorbij.

JOACHIM BECKERS & HERLINDE HIELE & MICHIEL LEEN |

Veto: Is de Press for More actie geslaagd?

Han Soete: «De actie was vooral een belangrijk signaal: journalisten hebben aan de alarmbel getrokken en freelancers hebben zich verenigd over de grenzen van de verschillende redacties heen. Dat is niet vanzelfsprekend in de mediawereld. Er is duidelijk gemaakt dat de onvrede in de culturele sector zeer groot is. Plots begint men te beseffen dat men niet alleen staat maar dat nog mensen hetzelfde denken.»

OPPERVLAKKIG

Veto: Wil Indymedia een soort journalistenschool zijn?

Soete: «Media maken leer je door het te doen. Mensen moeten ruimte krijgen om fouten te kunnen ma-

dan dezelfde vragen. Die oppervlakkigheid vind ik vreselijk erg. Onlangs was er een debat over media in het Vlaams Parlement, daar bleek dat journalisten soms aan politici durven vragen: "Kan u mij eens uitleggen waarover het gaat?" Zoiets kan toch niet.»

OVERHEIDSGELD

Veto: Ziet u mogelijke oplossingen voor dit probleem?

Soete: «Commerciële media zoals De Standaard en De Morgen zijn volgens mij ten dode opgeschreven. De overheid moet geld geven aan laboratoria voor mensen die met media experimenteren en op een andere manier naar de wereld kijken: studentenbladen, lokale radiozenders etc. Daarnaast moet er uiteraard ook steun zijn voor de grote media.»

Veto: Volgens onderzoek zouden

“Journalisten durven vragen: ‘Leg eens uit waarover het gaat’”

ken. Stel dat iemand een artikel post en dat daar een aantal commentaren van lezers op komen, dan kan het zijn dat een auteur zijn mening moet herzien. Helaas is die directe relatie met hun lezers iets wat bij professionele journalisten nagenoeg is verdwenen. Het probleem ligt niet bij de journalisten zelf, maar aan het systeem waarin ze moeten meedraaien. De mensen die de inhoud produceren worden vaak heel slecht betaald. Fotografen moeten het tegenwoordig doen voor zestien euro per foto, probeer daar maar eens van te leven!»

«Daarnaast is er nog het probleem van tijdsdruk. Jonge journalisten hebben geen tijd meer om een boek te lezen voor ze de auteur gaan interviewen. Ze lezen snel wat er in Humo heeft gestaan en stellen

mensen geen nood meer hebben aan diepgang en duiding?

Soete: «Ik geloof niet in het mantra dat "de mensen het nieuws krijgen dat ze verdienen". Het is waar dat de kwantiteit is toegenomen en dat we meer nieuws krijgen over wat er in de wereld gebeurt maar men begrijpt er niets meer van. Zelfs Yves Desmet (algemeen hoofdredacteur van De Morgen, red.) geeft in gesprekken toe dat zijn krant niet aan serieuze journalistiek kan doen. Ik vind het jammer dat hij zo'n dingen niet in het openbaar zegt, want dat zou volgens mij een interessant debat op gang trekken.»

Het volledige artikel vind je op de website van Veto. Meer info op www.indymedia.be

Medewerker van Indymedia Han Soete: rebel met oorbel

“Wat voor media willen wij?”

‘Press We Can’ wil crisis in de media verhelpen

Je merkt het misschien niet aan Veto maar er heerst al een tijdje een crisis in de traditionele media. Kranten zien hun lezersaantallen dalen, media publiceren steeds meer pulp en daarbovenop is er de niet te stuiten opkomst van het internet. Zijn de zeven vette jaren van de oude media voorbij?

JOACHIM BECKERS |

Press For More, een groep journalisten waarover in Veto 15 reeds een artikel verscheen, pleit voor meer diepgaande cultuurjournalistiek als oplossing voor alvast een deeltje van de crisis. Op Press We Can, het Obamaiaanse slotfeest van hun actie, wilden ze niet enkel diagnosticeren maar ook remediëren. Niet klagen maar hoop geven. Dat gebeurde met een debat maar ook met muzikale en komische noten van onder meer Jan de Smet.

DIAGNOSE

In een inleidende presentatie deed Caroline Pauwels, onderzoekster aan de VUB, een poging om uit te leggen wat de oorzaken van de mediacrisis zijn. De laatmoderne samenleving is daarbij kop van jut. De oude media verliezen hun autoritaire status, terwijl de nieuwe media-economie haar eerste stappen zet. De laatmoderne mens kan overal gratis nieuws krijgen en zo een *overload* aan informatie ervaren.

REMEDIES

Pauwels' grootste kritiek is dat de oude media zich nauwelijks hebben aangepast aan de nieuwe internetmedia. De andere sprekers sloten zich daar grotendeels bij aan. "If you can't beat them, join them," zei Dorian van der Brempt. Hij voegde meteen de daad bij het woord en stelde K&R voor, een online persagentschap voor cultuur. Han Soete pleitte dan weer voor een compleet nieuw *business model*, overheidssteun inclusief. Tot slot kreeg het publiek nog een debat voorgeschoteld, dat echter niet veel meer dan een welles-nietes spelletje was.

Voor meer informatie kan u terecht op www.pressformore.be

VRG met hakken over de sloot

Nieuwe ploeg haalt kiesdrempel maar net

Democratie in het Leuvense kringleven is niet vrijblijvend. Bepaalde mechanismen zijn zelfs door de Vlaamse overheid ingesteld. Zo stelt het participatiedecreet een minimumaantal stemmen op om geldige verkiezingen te hebben. 'Relax' de nieuwe ploeg van het Vlaamse Rechtsgenootschap (VRG) haalt dat minimum maar net.

RUBEN BRUYNOOGHE & ERIC LAUREYS |

Het participatiedecreet van de Vlaamse overheid stelt een minimumopkomst van tien percent van de kiesgerechtigden als absoluut minimum voor een geldige verkiezing. Wanneer dit aantal niet bereikt wordt, loopt de vertegenwoordiging van de studenten van die faculteit gevaar. Een kring met ongedigde verkiezingen kan zijn stem niet laten gelden binnen het organisme dat alle Leuvense studenten een stem geeft: de Leuvense

Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO).

Het huidige aantal stemgerechtigden voor de studierichting Rechten staat op een goede 2397, de opkomst bleef echter beperkt tot een schamele 246, ongedigde stemmers buiten beschouwing gelaten. Dit wil zeggen dat de drempel van 10% met slechts 9 stemmers gehaald is. Maar wanneer de resultaten bekendgemaakt werden tijdens de Valkfeesten leek zo goed als niemand zich daarvan bewust, en laat dat nu eens net het probleem zijn. Tom De Coster, de kersverse

preses haalt twee redenen aan. "Eerst en vooral beseft de student niet dat zijn stem wel degelijk nodig is. Ten tweede is het manuele kiesstelsel niet goed genoeg. Stemmers moeten wachten tot hun s-nummer gevonden is op een lijst met alle kiesgerechtigden vooraleer ze hun stem mogen uitbrengen. Als je dan het gevoel hebt dat je stem niets uitmaakt, ga je de moeite van het wachten ook niet nemen."

"Dit zijn trouwens de eerste verkiezingen met een tweede masterjaar (i.p.v. licentiaten, red.) en in die master is er geen enkel gemeenschappelijk vak meer. Op die manier konden we de ongeveer 400 studenten van de tweede master niet bereiken met het manueel stemmen."

DUBBELE STEMMEN

Ook online kan er gestemd worden, maar dat systeem werd nauwelijks gebruikt en bemoeilijkt de zaken zelfs. De huidige preses van VRG, Jochem Martens, verklaart: "Er kan maar van middernacht tot 8u30 gestemd worden via de site, dus eigenlijk alleen maar 's nachts. Een bijkomend probleem met de combinatie van online en manueel stemmen is dat er een gevaar bestaat voor dubbel uitgebrachte stemmen. Dat maakt het opzoeken van de s-nummers op de lijst moeilijker. We zouden eigenlijk moeten evolueren naar een systeem van alleen maar online stemmen en dan met laptops in de lessen rondgaan."

CONCURRENTIE

Dat de rechtenstudent het kringleven beu is, wil geen van de pre-

sessen gezegd hebben. Jochem: "Het grootste probleem zit in het feit dat wanneer er maar één ploeg opkomt, de studenten niet het gevoel hebben dat ze de moeite moeten nemen om te gaan stemmen. Die situatie heb je niet wanneer er echte concurrentie is, of zelfs als er een lolploeg zou zijn."

Voor het dagdagelijkse leven van de nieuwe ploeg zijn er geen problemen, vinden de presessen. "De rechtenstudent is echt nog geïnteresseerd in de activiteiten van het VRG, de opkomst daar ligt een pak hoger dan op de verkiezingen," besluit Tom.

Het mag dan voor het VRG misschien een troost heten dat voor het organiseren van kringactiviteiten geen verkiezingsquorum van tel is, en wie heeft stemrecht nodig als er bier is?

Open lesweek over mensen zonder papieren

“Geen dialoog, wel monoloog”

Een open lesweek aan de Faculteit Sociale Wetenschappen belicht deze week de problematiek van mensen zonder papieren. Opvallend daarbij is dat Minister van Migratie- en Asielbeleid Turtelboom donderdagavond niet kan komen naar een groot debat, maar dinsdag, op uitnodiging van decaan Gerard, wel een gastcollege komt geven.

SIMON HORSTEN & AN MOERENHOUT |

In een universitair gebouw nabij de faculteit Sociale Wetenschappen verblijven na anderhalve maand nog steeds zo'n veertig mensen zonder wettige verblijfplaats. Naar aanleiding daarvan organiseert de faculteit deze week een open lesweek omtrent sans-papiers, waarbij zowel de concrete situatie van de groep mensen die aan de universiteit verblijven, als de bredere problematiek aan bod komt. Een actiecomité, dat binnen de faculteit werd opgericht door personeelsleden, werkt daarvoor samen met het algemene Steuncomité MZP Leuven, dat de acties rond de 'toegelaten bezetting' coördineert, en de studen-

tenkring Politika.

DEBAT

Van maandag tot vrijdag zijn er uiteenlopende activiteiten gepland: van een theedrink en een lunch met de sans-papiers die in het universiteitsgebouw verblijven, over een door Politika georganiseerde voorstelling van Ken Loach' film *It's a free world* tot verscheidene seminars en colleges die de week inhoudelijk vormgeven. De colleges zijn uitzonderlijk toegankelijk voor iedereen.

Op donderdagavond gaat er om acht uur 's avonds in de grote aula van het MTC het debat *Regularisatie sans-papiers, nu of nooit?* ingeleid door rector Marc Vervenne, gemodereerd door Tine

Danckaers (MO*) en met als panelleden onder andere Johan Leman, Freya Piryns en Toon Vandeveld, decaan van het Hoger Instituut van Wijsbegeerte. Voor minister Turtelboom komt woordvoerder Rolf Falter de honneurs waarnemen. Naar aanleiding van het debat zullen de mensen zonder papieren zelf ook de handen uit de mouwen steken en een aantal drank- en eetstandjes op het binnenplein van het Maria Theresia College (MTC) op poten zetten. Na het debat zullen alle aanwezigen een gratis drankje aangeboden krijgen en zullen zij kunnen proeven van typische Congolese en Nepalese hapjes.

BEROERING

Vorige week ontstond er beroering onder de organisatoren toen bleek dat Turtelboom op dinsdag wel degelijk naar de faculteit komt voor een gastcollege. Men heeft geen problemen met de komst *tout court* van de minister, maar binnen het actiecomité van de faculteit is er

wel consensus dat het onaanvaardbaar zou zijn indien de minister "geen dialoog maar wel een monoloog zou kunnen houden."

Navraag bij het kabinet wijst enerzijds uit dat er wel degelijk een uur tijdens de lezing van de minis-

de open lesweek past.

De professoren proberen nu nog overleg te plegen met de decaan, maar het is onduidelijk of ze iets zullen ondernemen als het gastcollege zonder wijziging doorgaat. Het belooft alleszins niet

Het belooft een geanimeerde week te worden

ter voorzien is waarop de studenten vragen zullen kunnen stellen, maar anderzijds ook dat het decaan Gerard zelf was die voorstelde de geplande lezing aan de faculteit te laten plaatsvinden tijdens de open lesweek. Ondanks het feit dat het actiecomité zich aanvankelijk verzette tegen de timing, plande Gerard zonder verder overleg toch het gastcollege op dinsdagmiddag, dat overigens samenvalt met een seminarie over arbeid en migratie dat door professor Albert Martens georganiseerd is en in de agenda van

enkel een interessante, maar ook een geanimeerde week te worden bij Sociale Wetenschappen. Gevraagd naar een reactie laat rector Vervenne, die mee het initiatief nam voor het verblijf van de mensen zonder papieren aan de K.U.Leuven, weten dat hij hoopt dat deze kwestie binnen de faculteit vreedzaam kan worden uitgepraat.

Het volledige programma van de open lesweek kan je vinden op de website van de Faculteit Sociale Wetenschappen.

(FIEN VOYLSTEKE)

Woensdag 6 mei zag de Leuvense studenten van hun meest sportieve kant. De 7de editie van Bike & Run vertrok dit jaar aan het Universitair Sportcentrum om 30 km verder te eindigen in Louvain-la-

Neuve, meerbepaald aan het 'Centre sportif de Blocry'. Alleen of in duo steunden de deelnemers verschillende goed doelen. De helft van het inschrijvingsgeld gaat namelijk deels naar het Vlaams

project 'Unikin' dat academici ondersteunt in Lovanium, Congo. Wallonië koos ervoor haar deel te geven aan 'Télévie', hun tegenhanger van Levenslijn.

Kort Student |

OPENING DAMIAANJAAR IN LEUVEN

Naar aanleiding van de heiligverklaring van pater Damiaan werd gisterenavond het Damiaanjaar geopend in de Leuvense Damiaankerk. Hoogtepunten van dit jaar zullen op 4 oktober gevierd worden in Tremelo en op 11 oktober in Rome met de heiligverklaring. Op 16 mei 2010 vindt een afsluitend Wereldfeest plaats.

WERELDRECORD GROEP T MISLUKT DOOR AFBELLEN DEURWAARDER.

Op het circuit van Zolder verbeterden afgelopen week een aantal oud-studenten van de Leuvense hogeschool Groep T het wereldrecord voor waterstofvoertuigen over een afstand van een achtste mijl. Zij reden met hun 10,4 se-

conden ruim een seconde sneller dan de vorige recordtijd van 11,6, dat in handen was van onze Noorderburen.

Het record is wel officieel, aangezien het opgemeten is geweest door de mensen van het circuit, maar het kan niet als wereldrecord worden erkend doordat er geen deurwaarder aanwezig was. Het team plant later wel een nieuwe recordpoging.

STUDENT MISLEIDT JOURNALISTEN VIA WIKIPEDIA

De 22-jarige student Shane Fitzgerald plaatste enige tijd geleden verzonden citaten op de wikipediapagina van de net overleden Maurice Jarre.

Citaten als 'Als ik doodga zal er een laatste wals in mijn hoofd spelen' bleken zo overtuigend voor

een aantal journalisten dat zij deze klakkeloos overnamen in de berichtgeving over het overlijden.

Fitzgerald verwachtte niet zelfs grote bladen dat zouden doen. Hij verklaart met de actie journalisten erop te willen wijzen dat het overnemen van informatie zonder meer geen goede zaak is, zeker als er geen betrouwbare bron bij het artikel vermeld staat.

GEWAPEND NAAR SCHOOL IN TEXAS

Een Texaans volksvertegenwoordiger diende eind februari een wetsvoorstel in om studenten met een wapenvergunning handgeweren te laten dragen op de campus. Met het vreemde idee denkt hij de veiligheid op de campussen te verbeteren.

Het is nooit te laat voor een opleiding aan de KHLeuven.

Ben je tussen 18 en 98?
Kom naar onze Infobeurs op zaterdag 16 mei.

Sporthal KHLeuven. Hertogstraat 178.
3001 Heverlee. Van 10u tot 17u.
www.khleuven.be

KHLEUVEN
KATHOLEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Boombal

Door
Stephanie Verbeken

Interfacultair improvisatietoernooi Terechte triomf voor Merkator

Al bij al zijn wij geen fan van all things impro. Wij vinden improvisatietheater een goede metafoor voor Het Leven Zelve en dat verklaart meteen waarom er soms bitter weinig te lachen valt in de menselijke existentie. Meer houden wij van weldoordachte dingen die een tijd lang hebben kunnen rijpen, die een proces van reflectie en revisie hebben overleefd.

GEERT JANSSEN |

Wij zijn echter geen azijnpissers dus trokken wij vorige woensdag met een leuk meisje naar het Interfacultair improvisatietoernooi. De olijke heren en dames van Preparee hadden hiervoor de Parthenonzaal van het MSI ingepalmd. Iggy Pops *Lust For Life* moest de avond swingend op gang helpen, maar faalde hierin door te weinig volume, een behoorlijk knullig begin.

Presentatoren Pieterjan en Jeroen verwelkomden ons van harte. Met diezelfde ingesteldheid werden we voorgesteld aan de juryleden: Benjamin De Boe, Frank De Block en Jeron Dewulf. Deze drie heren kennen het klappen van de zweep als het

op improvisatiehumor aankomt en zaten daarom in de jury, denken we.

Vervolgens werden we voorgesteld aan de deelnemers. Negen maal twee *homines sapientes* met gevoel voor humor. Duo's in alle kleuren, geuren en maten die elk hun faculteit verdedigden. Om de teamgeest te versterken droegen ze *matching outfits* zij het niet altijd met evenveel succes. Elisabeth en Hanne van Babylon hadden er niet beter op gevonden "Babylon" op hun onderarm te kalken en dit superheldgewijs te pas, maar vooral te onpas, te flashen.

EUROSONG

Kijk, lieve lezer, het is heel makkelijk dit toernooi af te kraken. Voor elke

goede grap waren er twee totale bagger. Suggesties voor onderwerpen, situaties en dergelijke waren clichématiger dan om het even welke Belgische inzending voor Eurosong en even voorspelbaar als het falen van de Belgische inzending in kwestie. Die suggesties moesten dan nog van het publiek komen.

PROFESSIONAL

U kan zich inbeelden met wat voor klapvee we te maken hadden. Het zegt misschien genoeg dat de ingebouwde *die*-functie, waarmee het publiek een scène kan laten stoppen, geen enkele keer gebruikt werd. Nochtans zouden veel scènes stukken beter geweest zijn, hadden ze maar half zo lang geduurd. Maar eerlijk is eerlijk: we hebben ook gelachen. Hard zelfs. We zijn nu eenmaal geen azijnpissers. Misschien moeten we hier toch maar die irritante stoplap "goed in zijn genre" bovenhalen.

Naarmate de avond vorderde

van spel tot spel vielen de duo's als vliegen. Na de eerste ronde bleven er maar vijf over. Na de tweede ronde waren er daarvan nog twee geëlimineerd. Wat ons daarbij vooral opviel was dat er nauwelijks een lijn te trekken viel in de punten van de jury. Die jongens wisten waarschijnlijk ook niet wat ze aan het doen waren. En dat noemt zich dan professional!

In de finale versloegen de heren Bram en Matthias van Merkator heer Marcel en dame Katrien van Psychologie niptjes. Het leek ons een terechte winnaar. De publieksprijs ging op zijn beurt naar Andreas en Paul-Henri van Medica. Zij kregen een vat cadeau, de echte winnaars moesten het stellen met een wisselbeker.

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook
op je radio**

(advertentie)

Inter pares (12): Mecenas vs Pedagogische Kring

“Ik wil gewoon een zwart gat”

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigt Veto om de twee weken enkelen onder de velen uit voor een pittige babbel of een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan Mecenas (Annemie Vandebosch) en de Pedagogische Kring (Jenske Michielsens).

GEERT JANSSEN |

Veto: Wij dachten het voor de verandering eens over Veto te hebben. Wij bestaan immers 35 jaar en soms is het nodig jezelf in vraag te stellen. Lezen jullie Veto?

Annemie Vandebosch: «Ja, maar niet elke week eigenlijk. Soms ontgaat het mij een beetje. Tijdsgebrek vooral. Ik moet hem ook wel oppikken in het MSI ofzo, ik ga hem niet speciaal halen.»

Jenske Michielsens: «Als ik ergens voorbijkom waar ze liggen dan neem ik er wel een mee en dan lees ik die ook. Ik ga hem niet op site lezen ofzo.»

Annemie: «Ik ook niet. Ik ben niet zo'n internetleesmens. Op papier leest het beter.»

Veto: We liggen recentelijk wat onder vuur ondermeer in verband met recensies van kringtonelen.

Jenske: «Voor mij gaat het wel verder dan het kringtoneel. Er zijn zoveel activiteiten die georganiseerd worden. Veel mensen zetten er zich keihard voor in. Daarna worden ze met naam in Veto vermeld en met de grond gelijk gemaakt. Soms staan daar echt wel harde dingen in. Soms gaat het erover.»

Veto: Wij geven toe dat we daar soms te ver in zijn gegaan. Anderzijds is het wel zo dat je jezelf door op een podium te gaan staan open stelt voor kritiek.

Annemie: «Het gaat niet alleen

over dat toneel. Ik denk dat het bij toneel gewoon harder aankomt omdat die mensen niet verwachten dat er kritiek gaat komen. Dat zijn niet allemaal mensen die bij het presidium betrokken zijn. Die mensen worden misschien afgeschrikt of willen niets meer te maken hebben met de kringwerking.»

VERBLOEMEND

Veto: Het compromis is dat we bij negatieve commentaar geen namen meer noemen. Dan is het hypocriet om dat wel te doen bij positieve kritieken.

Jenske: «Je moet mensen niet enkel noemen bij de goede dingen.»

Annemie: «Soms gaat het ook om de manier waarop je het schrijft. Het mag soms wat meer verbloemd zijn.»

Jenske: «'t Is hetzelfde bij de kringwerking. Als daar iets fout loopt, kan je het altijd wel op een andere manier zeggen. Als je het neerschrijft staat het ook nog zwart-wit op papier.»

Annemie: «Neem nu het artikel over De Slimste Preses: ik persoonlijk kwam daar niet zo goed uit. Ik vond dat helemaal niet erg want ik had daar geen te beste prestatie neergezet. Maar het concept was wel keigoed, 't was voor het goede doel en veel presessen deden mee. Ik had zoiets van: dit is gewoon een leuk format. Maar het goede doel dat gewonnen had, stond uiteinde-

lijk niet in Veto. Dat was wel jammer.»

STEMGERECHTIGD

Veto: And now for something completely different: vandaag is de eerste ronde van de rectorverkiezing.

Annemie: «Ik heb een uur geleden gestemd.»

Jenske: «Ik ben niet stemgerechtigd. Mijn onderwijsteam zit in de faculteitsraad en zij volgen dat meer op. Zij hebben stemrecht, ik niet.»

Veto: Was het afzetten van rector Vervenne terecht volgens jullie?

Annemie: «Ik vind dat een moeilijke vraag. Ik vind de manier waarop het verlopen is niet helemaal correct. 't Is eigenlijk heel vaag voor mij. Wij mochten niet weten wat er in het rapport stond of wat de studenten gestemd hadden. Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet zo op de hoogte was van hoe Vervenne het de voorbije vier jaar gedaan heeft. Vorig jaar deed ik cursusdienst en sport. Ik was nog helemaal niet ingewijd in het onderwijsgedoe.»

Jenske: «De studenten in de Algemene Vergadering wilden hem gerust nog een kans geven. Dat gevoel had ik toen toch.»

Veto: Nog meer verkiezingen: is het bij jullie al kiesweek geweest?

Annemie: «96 procent heeft voor gestemd. We zijn een hele kleine richting dus dat viel wel te verwachten. Ik denk dat er tachtig studenten zijn komen stemmen, wat op zich heel veel is.»

Jenske: «Wij hebben voor de eerste keer online verkiezingen gehouden. Vorig jaar hadden wij veel

(CHRISTINE LAUREYS)

moeite om de tien procentdrempel te halen. Nu hadden we een opkomst van 36 procent. Daar waren we heel tevreden mee.»

Veto: Blijven jullie in het presidium zitten of is het nu gedaan?

Jenske: «Ik niet. Dit is mijn derde jaar in de kring dus ik heb het wel gehad. Ik heb ook stage volgend

jaar. Ik wil gewoon een zwart gat en wil daar echt van genieten. Het zou voor mij gewoon moeilijk zijn om mijn mond te houden moest ik in het presidium een andere functie op mij nemen.»

Annemie: «Ik word onderwijsverantwoordelijke. Ik heb nog niet gedaan met studeren en ik zou toch teveel heimwee hebben.»

Kollegie (4): Paus Adrianus VI-College

Meer dan een kot

In onze reeks over de Leuvense colleges bevinden we ons ditmaal op slechts een bescheiden steenworp van ons eigenste Veto-hoofkwartier. Het Paus Adrianus VI-college — in de volksmond kortweg het Pauscollege — kunnen we zonder overdrijven als het kloppend hart van Leuven bestempelen.

MATTHIAS ADRIAENSEN |

Velen onder ons maken, mogelijk zonder het te beseffen, bijna dagelijks deel uit van het Pauscollege. Het herbergt namelijk — door de verwevenheid met het Maria Theresia-College — een niet gering aantal aula's en leslokalen. Daarnaast is er ook de functionele wandelweg die het prachtige binnenplein doorkruist. Dagelijks passeren hierlangs ontelbaar veel mensen. Deze servitude maakt bovendien deel uit van het traject waarlangs de Rector en zijn gevolg bij de opening van het academiejaar plechtig stappen. De eetgelegenheid en de kapel zijn eveneens voor externen toegankelijk.

Met maar liefst honderdtachtig studenten — onder wie in het verleden bekenden zoals oud-premier Wilfried Martens — speelt het Pauscollege echter zijn belangrijkste rol als pedagogie. Een tiental koppels niet te na gesproken, zijn de bewoners stuk voor stuk jongens. “Het Pauscollege is een mannenbastion. Enerzijds lokt dat gegeven vrouwen naar bijvoorbeeld de bar. Anderzijds betwijfel ik sterk dat diezelfde vrouwen hier ook zouden willen leven,” aldus de meest ervaren subregent Glenn Vervoort.

de vroegere refter of mensa wordt hiervoor tegenwoordig een Alma uitgebaat. In navolging van de zusters voorzien Mater Familias Sonja en haar team hier de studenten van de nodige spijzen.

Toch leeft de huidige gemeenschap papisten op een heel andere manier samen, vertelt huidig President Jan Coghe. “Het Pauscollege is vandaag een democratisch huis met een open mentaliteit. De staf staat dicht bij de studenten. Precies dat vind ik zo leuk.” Voorganger Lambert Leijssen bevestigt het contrast. “Lang geleden was het Pauscollege erg gesloten. Het was eigenlijk meer een kostschool in het verlengde van de humaniora. De studenten hadden er hun kot louter om te studeren.”

Tegenwoordig is er daarente-

gen ruimschoots plaats voor ontspanning. Zo'n vijftig jaar gelden werd de kolenkelder hiertoe omgebouwd tot bar. “De pausbar is als enige café onafhankelijk van InBev,” merkt subregent Vervoort trots op.

MONUMENT

Tekenend voor zijn pracht is het groot aantal toeristen dat het Pauscollege mag verwelkomen. De aanwezige kunstvoorwerpen hebben hier ongetwijfeld ook hun aandeel in. Onder andere het leeuwenpaar — dat we ook terugvinden op Adrianus' wapenschild — oogt indrukwekkend. “Het is dan ook jammer, vindt subregent Glenn Vervoort, dat sommige gidsen foute informatie verkondigen. Het klopt bijvoorbeeld hoegenaamd niet dat het pauscollege enkel wordt bewoond door elitaire

theologiestudenten.”

Keerzijde zijn de ouderdomskwaaltjes die het Pauscollege vertoont. De renovaties werden dan ook stapsgewijs aangevat. Het statuut van geklasseerd monument maakt dit project echter verre van evident, daar elke ingreep de goedkeuring van de Commissie voor monumentenzorg behoeft. Monumentenzorg verhinderde — overigens zeer tegen de zin van E-man — ondermeer het plaatsen van dubbel glas. Desondanks werkt men naarstig verder. “In 2023 is het vijfhonderd jaar geleden dat Paus Adrianus VI stierf en ons het latere Pauscollege naliet. Het zou me veel plezier doen als we dan de renovaties zouden kunnen afronden,” blijft voormalig President Lambert Leijssen positief.

(CHRISTINE LAUREYS)

Campuscafé met Callewaert en De Moor Likkebaardende burgies

Een steenrijke ondernemer die eruit ziet als een schoolinspecteur op zijn retour, zo zouden wij Jan Callewaert datakaartenfabrikant Option kwam afgelopen woensdag spreken over succesvol ondernemen. Lef en doorzettingsvermogen. Een goed idee. En nooit recht op je doel afgaan. Gratis tips en achteraf een vat van een gefortuneerde K.U.Leuven alumnus.

ERIC LAUREYS |

Campuscafé is een initiatief van Student Ondernemers Leuven. Voor de traag van begrip zijnden onder ons: dat is een studentenorganisatie die jongeren wil aanzetten tot ondernemen en hen wil la-

ten kennismaken met de praktijk. De kleine aula van het MTC college zat alvast afgeladen vol met nieuwsgierigen naar die praktijk. Jan Callewaert geldt immers als het voorbeeld van de selfmade man. Met zijn bedrijf verloor hij ongeveer alles wat hij bezat. Hij

kroop door een diep dal en viel daar nog eens in een grote put. Vandaag de dag leidt hij wel een bloeiend bedrijf, in volle expansie. Om je een idee te geven: Option draait een paar honderd miljoen euro omzet per jaar en stelt honderden mensen te werk. Veel meer dan facts and figures had de man niet te vertellen. Hij maakte nog even tijd om zijn boek in de kijker te zetten en mocht dan plaats ruimen voor professor Bart De Moor.

De Moor is een geval apart. Een ingenieur in hart en nieren, goed gebekt en klaar kijkend. Nadat hij gepeild had naar de aanwe-

zige faculteiten — 90 procent ingenieurs — sloeg hij enkele spijkers met koppen. Eén: onze samenleving heeft ondernemers hard nodig. Twee: er studeren te weinig ingenieurs af, zeker te weinig vrouwelijke ingenieurs. De professor wees elke aanwezige op zijn morele plicht om op de komende communiefeestjes de nichtjes aan te zetten tot ingenieursstudies. En drie: als ingenieurs al aan het ondernemen slaan, hebben ze de neiging alles zelf te willen doen. De Moor brak een lans voor interdisciplinariteit. Verschillende vakgebieden samen staan alvast meer garant voor een succesvolle onderneming, zo bleek. “Ik zie het meteen als een ingenieur alles zelf doet in zijn bedrijf,” claimde De Moor. “Het logo ziet er dan steevast mooi symmetrisch en

strak uit. Laat dat toch ontwerpen door mensen die daar kaas van hebben gegeten.”

Wat volgde was een lofzang op de kansen die studentondernemers krijgen aan onze universiteit. Er is geld, er zijn structuren en er zijn vooral lichte voorbeelden. De spin-offs die de K.U.Leuven al heeft voortgebracht en doorverkocht, zijn niet meer op twee handen te tellen. Wij hebben nooit begrepen wat het werkwoord likkebaarden nu eigenlijk wil zeggen, maar daar in die kleine aula werd het ons plots duidelijk. Likkebaarden is het begerig naar iets snakken — een eigen bedrijf — met in je hoofd rinkelende munten en ritselende bankbiljetten als achtergrondgeluid.

Europese Kopstukken: Frieda Brepoels (N-VA)

“Het is de Belgische poot die spreekt”

Tussen de lijst met Europese kopstukken die tijdens de voorbije weken bezoek van Veto kregen, staan opvallend weinig dames. Het N-VA-antwoord op onze Europese verzuchtingen brengt daar de nodige verandering in. Frieda Brepoels staat in polepositie op de kieslijst voor het Europees parlementsschap.

BERT BOOGAERTS |

Veto: Helemaal onderaan de kieslijst treffen we Bart De Wever aan. Zit daar een strategie achter?

Frieda Brepoels: «Wij kiezen voor geloofwaardigheid. Sommige andere partijen maken de keuze om de voorzitter of de meest bekende figuur vooraan te zetten. Wij zeggen “what you see, is what you get.” Diegene die bovenaan staat zal ook gaan zetelen. Ik heb dat ook vijf jaar met veel plezier en enthousiasme gedaan. Zeker als je meer naar het einde van je carrière gaat, heb je veel ervaring uit vorige mandaten. Ik ben schepen geweest, gedeputeerde gedurende acht jaar in de provincie Limburg en in het Vlaams parlement gezeten. Dan zie je ook veel makkelijker de meerwaarde van Europa voor de lokale en de regionale besturen. De gemeenten, steden, provincies en Vlaanderen als deelstaat voeren zeker twee derde van de Europese wetgeving uit. Als je daarin meedraait, kan je je dat ook beter voorstellen hoe dat in zijn werk gaat. Ik denk dat je meer aan Europa hebt als je al wat stadia doorlopen hebt in de politiek en de nodige ervaring hebt. Ook contacten zijn daarbij erg belangrijk.»

BRIGITTE BARDOT

Veto: U heeft zelfs contact met Brigitte Bardot.

Brepeels: «(lacht) Vanuit de commissie milieu en volksgezondheid was ik rapporteur voor het zeehondendossier. We hadden met de dierenrechtenorganisaties een avond georganiseerd om de vertegenwoordigers van de landen bij elkaar te roepen omdat we nog de steun nodig hadden van enkele landen in de raad van ministers. Een jonge man van de stichting Brigitte Bardot kwam naar mij toe en zei me: “Brigitte Bardot is aan de lijn voor jou.” Ik wist wel dat zij het ook voor de zeehonden opnam. Ze was heel rustig en traag en zei steeds opnieuw: “Frieda, ik ben zo blij met wat je doet voor de zeehonden, dat je dat voor een stuk overneemt van mij. Ik heb daar vijfendertig jaar voor gevochten. Als dat nu zou lukken, dan ben ik je zo dankbaar.” Op het laatste zei ze nogmaals: “Thank you so much, Frieda.”»

Veto: Voor welke verwezenlijkingen zou de student u kunnen bedanken?

Brepeels: «Wij hebben nu in het Europese Jongerenpact aangedrongen tot meer horizontaal denken. Men moet door alle beleidsdomeinen heen aandacht hebben voor de gevolgen voor jongeren en de jeugd in het algemeen. In de commissie voor jeugd en volksgezondheid kom je op een aantal vlakken zeer sterk in aanraking met dossiers die voor jongeren heel belangrijk zijn. Bijvoorbeeld over mentale gezondheid. Dat heeft te maken met stress, maar ook met pesten, met de drang om altijd te moeten presteren die de maatschappij aan jongeren oplegt. Een gevolg daarvan zijn de hoge zelfmoordcijfers.»

«Vanuit Europa pleiten wij ook voor meer middelen rond Erasmusuitwisselingen. De beurzen daarvoor zijn te laag. Het Europees Parlement had om 300 euro per maand gevraagd, maar dat het bedrag staat nu op 200 euro per maand, toch een stap in de goede richting. We willen ook bijkomende voorstellen doen voor jongeren uit kansarme gezinnen of omgevingen. Uit een onderzoek bleek dat ook jongeren uit het beroeps onderwijs of het technisch onderwijs zin hebben om naar het buitenland te gaan, maar dat vaak toch niet doen. Wij denken dat het financiële aspect daar voor iets tussenzit.»

OMWEG

Veto: Kwatongen beweren dat Europa een steek heeft laten vallen in de economische crisis.

Brepeels: «Je moet eens zien hoe moeilijk het geweest is om zekerheid te krijgen over hoe de Europese Unie moet gefinancierd worden. Het gaat dan precies over één procent van het totale Bruto Nationale Product van de lidstaten, één procent van het geheel. Daar moet Europa het dan mee doen. In de financiële en economische crisis wijst iedereen onmiddellijk richting Europa. Europa moet dat maar oplossen. Maar hoe doe je dat als je geen goede organisatie hebt, als je zelf de middelen niet hebt. Dat heeft me de afgelopen jaren echt pijn gedaan. Wij geven het beste van onszelf, we doen wat we kunnen doen in de organisatie, maar zolang de lidstaten dat stukje van hun macht niet willen afgeven aan de Europese Unie, kan het gewoon niet goed draaien.»

Veto: Gaat men dan terug de toer

(CHRISTINE LAUREYS)

van nationalisering op?

Brepeels: «Vanuit de N-VA zeggen we heel duidelijk: “wij willen niet minder Europa, wij willen meer Europa, maar dan een sterker Europa.” Niet alleen op het financiële en economische vlak, maar ook op het vlak van energie bevoorradings en van veiligheid en defensie is er echt behoefte aan het eenduidig optreden. Dat geldt ook voor asiel en migratie. Ik vermoed dat dat probleem de grootste uitdaging van de toekomst gaat worden. We hebben open grenzen binnen de Unie, dus zijn het de buitengrenzen die in het oog gehouden moeten worden. Neem nu Spanje. Vorig jaar hield Spanje een grote regularisatiecampagne. Die 750.000 nieuwe Spanjaarden zijn vrij om zich in de andere lidstaten te bewegen. Een beslissing binnen een bepaald land heeft een belangrijke impact op de andere landen. Dus moet je de handen in elkaar slaan en dat samen doen.»

«Als Europa sterker wordt voor de zaken die op het supranationale niveau moeten worden aangepakt, dan willen wij bij de N-VA ook dat Vlaanderen sterker wordt binnen de Europese Unie. Vlaanderen moet ook eigen bevoegdheden krijgen, een eigen stem in Europa. Dat is nu niet het geval omdat al-

leen België een lidstaat is van de Europese Unie. Toch zijn Vlaanderen en Wallonië voor een heel groot stuk afhankelijk van wat België doet binnen die Unie. Het milieubeleid, een bijna exclusieve bevoegdheid van de deelstaten, kan op dit ogenblik niet door de Vlaams minister aan de Europese tafel met hun collega's, ministers van milieu van de andere lidstaten bediscussieerd worden. Het is de Belgische poot die spreekt, dus moet je altijd eerst op het Belgische niveau naar een compromis zoeken voor je met de 26 anderen kan gaan samen zitten. Dat vinden wij een enorm probleem voor het democratische gehalte van ons beleid in Vlaanderen ten aanzien van Europa. Die omweg via het Belgische systeem is er voor ons te veel aan. Die omweg vormt veel obstructie in de besluitvorming. Dat Vlaanderen ook in de Unie een rechtstreekse vertegenwoordiging zou krijgen, is voor de N-VA een enorme uitdaging voor de toekomst. Ofwel moet Vlaanderen zelf lidstaat worden van de Europese Unie, ofwel moet Europa in die overgangperiode naar goede oplossingen zoeken om die constitutionele regio's ook een plaats in de besluitvorming te geven.»

Kort internationaal |

PORNO DOET STUDEREN
RESPACT heeft groot gelijk om te protesteren tegen de verhoging van het studiegeld. Amerikaanse toestanden loeren immers om de hoek. De Amerikaanse student John Gechter speelde onder de artiestennaam Vincent DeSalvo in pornofilms om daarmee zijn schoolgeld te kunnen betalen. De christelijke school heeft hem nu echter van school getrap. John zegt: “Ik heb er nooit rekening mee gehouden dat ik van school kon worden getrap voor iets legaals”. Zeker John, zeker. John klaagt de school nu waarschijnlijk aan.

SURINAMERS MOETEN POEN HEBBEN

Na een parlementaire vraag van een lid van CDA (Christen-Democratisch Appél) is gebleken dat het met de studiekost in Nederland alvast de foute kant uitgaat. Surinamers die in Nederland willen studeren, moeten een machtiging tot voorlopig verblijf aanvragen. Kost: 250 EURO. Verder vragen de hoger onderwijsinstellingen door de band genomen een borg van 10.000 EURO. Dat zou collegegeld, administratiekosten en visakosten moeten dekken. Wij vragen ons af wie van ons hetzelfde bedrag op tafel kan leggen?

VERTROUW NIET OP WIKIPEDIA

“Als ik doodga zal er een laatste wals in mijn hoofd spelen”, zou de Oscarwinnende Franse componist Maurice Jarre hebben gezegd, schreven diverse dagbladen na zijn dood afgelopen maart. De journalisten baseerden zich op informatie vanop Wikipedia en dat hadden ze beter niet gedaan. Het citaat blijkt namelijk niet afkomstig van Jarre, maar van een Ierse student. De 22-jarige sociologie en economiestudent Shane Fitzgerald plaatste de verzonnen citaten op Wikipedia zodra hij over de dood van Jarre had vernomen. Hij wilde op die manier laten zien hoe gevaarlijk het is om te veel te vertrouwen op informatie van internet. In Leuven geldt de plagiaatrichtlijn. Blijf dus met je fikken van Wikipedia.

(EL) |

Beeldenstorm: Edouard Rémy

Het enige stukje Horta in Leuven

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week het beeld van een wilde weldoener die rijk werd door godbetert stijf aan de man te brengen: Edouard Rémy.

ERIC LAUREYS |

Wie ons kan vertellen hoe je van rijst stijfsel maakt, wint een pot gel. Edouard Rémy wist eind negentiende eeuw wel hoe dat moest en stond al gauw zelf stijf van het geld. "Zijn fabriek aan het kanaal in Wijgmaal werd één van de eerste multinationals," vertelt Dirk Baro. Baro is stadsgids in Leuven en no-tour Rémykenner. "Ook al was Edouard Rémy een rijk liberaal gemeenteraadslid in Leuven, toch had hij een erg sociale kant. Hij bestond uit rust-, wees- en badhuizen en hield ervan bekend te staan als de wilde Leuvense weldoener," aldus Baro.

Na 's mans dood in 1896 wilde de stad Rémy postuum eren door een beeld te bestellen. De toen al bekende architect Victor Horta kreeg hiertoe de opdracht. Hij ontwierp het beeld als een vereringstafereel van Rémy. Hoog verheven op een sokkel wordt hij aanbeden door het gewone volk. Een afsluiting in art nouveau markeert de grens van dit kleine Rémyheiligdom met het Hooverplein. Dit enige stukje Horta

in Leuven ziet er nu jammer genoeg uit alsof het geen ene strenge winter meer zou kunnen overleven.

STUDENTENGRAPPEN

Jan Staes, een kranige zeventigplusser en zelfverklaarde kenner van menig Leuvense stadslegende, denkt niet dat er veel sappige verhalen rond dit beeld zweven. "Het is wel zo dat de figuren uit de beeldengroep vaak getooid worden met rode sjaaltjes. Het is goed mogelijk dat het om protestacties gaat van linkse bewegingen. Rémy was tenslotte een kapitalist in hart en nie-

en straten die goed onderhouden worden. Het feit dat Rémy's beeld daar staat, speelt natuurlijk ook mee," aldus nog Jan Staes.

Wij vroegen enkele van die studenten op een natte donderdagnacht naar hun mening over het beeld. "Wie die groene pé is? De paus zeker". Onder het ledigen van zijn pint lalt de wilde gokker het *tantum ergo* en begeeft zich richting Ladeuzeplein. De meeste studenten hielden het op *Herbert Hoover* zelf. Over de esthetische kwaliteiten van de beeldengroep was er wel unanimitieit: lelijk. En veel te groen en kitscherig. Als we vertellen dat Victor Horta het geheel ontworpen heeft, horen drie studentinnen het in Keulen donderen: "Victor wie?" Edouard Rémy mag dan al veel goeds gedaan

Da's de paus zeker?

ren," vertelt Staes. "Soms hangen er ook blauwe sjaaltjes of heeft onze vriend Rémy een bierglas op het hoofd staan. Studenten halen er dus ook graag een grap mee uit," be-treurt de stadskenner.

"Wist je trouwens dat er al een tijdje sprake is in de gemeenteraad om het Hooverplein opnieuw aan te leggen?" vertrouwt de man ons toe. "Het zijn altijd dezelfde pleinen

hebben voor Leuven, bij de studenten brengt dit weinig tot geen animositeit teweeg.

In Wijgmaal staat ook een beeld van de filantroop-industrieel. Dat blijkt een kopie te zijn van een ouder beeld. Het origineel staat bij een West-Vlaamse verzamelaar die niet van plan is zijn Rémybeeld opnieuw te verkopen.

(JOACHIM BECKERS)

Filmfirmament

Sunshine Cleaning

Positivo's: opgewekte mensen die altijd proberen de zonnige kant van het leven te zien. Miserie: een toestand gecreëerd door ongelukkige gebeurtenissen die het leven in de negatieve zin bepalen. Combineer beiden en u weet waar Sunshine Cleaning over gaat.

BERT BOOGAERTS |

In een vorig leven was Rose Lorkowski (Amy Adams) het Amerikaanse equivalent van 'het mooiste meisje van de klas'. Enkele jaren later is ze een alleenstaande moeder die aan de slag moet als werkster. Haar bastaardzoontje heeft problemen op school, haar zus doet er alles aan om toch maar niet in te passen in de samenleving en de liefde van haar leven — met wie ze frequent stoeit in een groezelig motel — is weliswaar getrouwd, maar niet met haar. De perfecte setting voor een drama waarin het hoofdpersonage al snel geen uitweg meer ziet, zou u kunnen denken. Maar dan kent u Rose nog niet. Zij is het vechterstypet. Ondanks alle stereotiepe tegenslagen probeert ze haar leven weer richting te geven met een nieuwe job waarin ze zich toelgt op het verwijderen van bloed en andere lichaamseigen stoffen die zijn achtergebleven na een dodelijke misdaad. Wanneer de politie haar werk heeft gedaan, moet Rose aan het hare beginnen.

POETSTECHNIEKEN

Ondanks al deze miserie zorgt regisseuse Christine Jeffs er toch voor dat de film voor de afwisseling eens lekker luchtig blijft. De soundtrack staat niet bol van de zware vioolconcerto's, maar kalme

gitaarpop maakt alles lichter verteerbaar. De lichtjes gestoorde nevenpersonages zorgen daarbij af en toe voor een humoristisch intermezzo: de vader van Rose (Alan Arkin) heeft een wel dramatisch slechte neus voor zaken, de eigenaar van de winkel met poetsproducten biedt — ondanks het feit dat hij maar één arm heeft — hulp waar nodig en Rose's zoontje vindt het uitermate fascinerend om met zijn tong tegen allerhande voorwerpen aan te schurken. Als kijker observeert men rustig, maar niet terughoudend, de zwakke en klunzige kanten van de beperkte kring personages. Het amateurisme van de beide zusjes is herkenbaar, hun onbeholpen poetstechnieken amusant. Wist u overigens dat men vastgekoekt bloed op witte badkamertegeltjes met tandenborstels te lijf moet gaan?

Amy Adams houdt zich wonderwel staande in dit rariteitenkabinet. Haar vertolking van Rose is een geslaagd huzarenstukje. Waar Poppy uit *Happy-Go-Lucky* nog volledig de mist in ging, verliest Adams zich nooit in ongeloofwaardig of irritant optimisme. Rose is overtuigd van haar eigen kwaliteiten. Zij gaat elke dag tegemoet met een glimlach en blijft hopen op beterschap. Tegelijk is ze realistisch en is zij zich bewust van haar uitzichtloze situatie. Op Rose haar gezicht staat haar interne vertwijfeling in grote letters te lezen. Zij weet dat verandering niet vanzelf komt. "I am strong, I am powerful, I am a fucking loser," denkt ze luidop na seks met andermans echtgenoot, haar oude liefde. Loser of niet, we zijn net als Rose veroordeeld tot het eeuwig positief denken. Of dat ook een goede strategie is, kan je beter zelf gaan ontdekken.

Steekkaart

Regie: Christine Jeffs

Cast: Amy Adams, Emily Blunt, Alan Arkin, Steve Zahn

Duur: 102 min

Release: 04/05/2009

Kort: Proper drama

studio
L E U V E N

DOCVILLE: internationaal documentaire filmfestival

Grote verhalen van kleine mensen

Vorige week vond de vijfde editie van DOCVILLE plaats, een internationaal documentaire filmfestival dat er de voorbije jaren steeds in slaagde een sterke affiche te presenteren. En ook dit jaar deed ze haar reputatie weer eer aan. De bezoeker kon kiezen uit een vijftigtal films over zeer uiteenlopende thema's. Van 'A complete history of my sexual failures' tot de veelbesproken documentaire over België's ex-premier, Guy Verhofstadt.

HERLINDE HIELE |

De documentaires werden de hele week lang op verschillende plaatsen in Leuven vertoond. Naast Cinema ZED deden de Studio's, bibliotheek Tweebronnen en zelfs een heuse tent in het Paul van Ostaijnenpark voor de gelegenheid dienst als cinemazaal. Zeven euro voor een kaartje was niet wat je noemt spotgoedkoop, maar wie het slim aanpakte,

kon zes keer naar de film voor 4,5 euro per voorstelling. Wij hebben de kaap van zes voorstellingen niet gehaald, maar wat we wel zagen, heeft ons weten te bekoren.

CATASTROFE

DOCVILLE slaagde er alweer in om dit jaar een straffe selectie te presenteren. De liefhebber van het genre kwam deze week volledig aan zijn trekken. Er waren documentai-

res over grote catastrofes en bekende koppen en er waren er die aandacht hadden voor de minder in het oog springende aspecten van het bestaan en grote verhalen van kleine mensen brachten. Een mooie documentaire was *The devil hides in doubt*, een Duitse documentaire die tijdens DOCVILLE in België in première ging. Het gedwongen ontslag van de vader van de regisseuse was de aanleiding voor haar verhaal.

WETSTRAATKOMEDIE

Er stonden ook een aantal afleveringen uit de Canvas-reeks *Puur persoonlijk* op het programma, een reeks documentaires waarin jonge cineasten telkens iemand volgen tijdens een belangrijke fase van

diens leven. Joeri Vlekken kwam zijn documentaire *Zondag gaat het gebeuren* zelf inleiden. Hij vertelt het verhaal van Carl Ridders, die hij volgde in de laatste maanden voor zijn dood, bijzonder mooi in beeld gebracht. Een andere uit de reeks was *In het spoor van Verhofstadt*. Wij hebben af en toe eens hartelijk gelachen met deze Wetstraatkomedie, vooral wanneer Freya aan Guy haar *bad hair day* uit de doeken doet.

Bij de documentaires van "Puur persoonlijk" zat er maar een handvol mensen in de zaal. Wellicht lag dat aan het feit dat beiden al eens waren uitgezonden. Andere vertoningen waren wel volledig uitverkocht. Wij hadden graag *A complete history of my sexual failures* gezien, een documentaire waarin de regis-

seur op "hilarische en ontroerende wijze" (aldus de brochure) zijn tegenslagen op relationeel gebied analyseert. De massale toestroom van nieuwsgierige toeschouwers besliste daar anders over en we droppen, net als een aantal andere laatkomers, teleurgesteld weer af.

PRIJZEN

Voor de derde keer op rij is er aan DOCVILLE een competitie verbonden. De SCAM Juryprijs voor Beste Belgische Documentaire ging naar Joeri Vlekken voor *Zondag gaat het gebeuren*. De Amerikaanse regisseur Kurt Kuenne sleepte met *Dear Zachary* de Canvas Juryprijs voor beste Internationale documentaire in de wacht.

Een vervolgvverhaal door Elias Gits & Vincent Vanneste

Minisudoku |

MAANDAG 11/05

Hugo Boogaerts Sextet
Muziek — om 21u in At The
Bebop, Tiensestraat 82
(www.atthebebop.be)

DINSDAG 12/05

Darkness
Klassieke muziek — om 20u in
Abdijkerk Keizersberg
(www.30cc.be)
Hitler is dood (verhoren)
Muziektheater — om 20u in de
Schouwburg (www.30cc.be)

WOENSDAG 13/05

Buraka som sistema
Muziek — om 20u in Het Depot
(www.hetdepot.be)
Hitler is dood (verhoren)
Muziektheater — om 20u in de
Schouwburg (www.30cc.be)
Specchi — Manuela Rastaldi
Performance — om 20.30u in
STUK (www.stuk.be)
**Zilke — Walpurgis & Flat Earth
Society**
Muziektheater — om 20.30u in
de Molens van Orshoven
(www.30cc.be)

DONDERDAG 14/05

Dansen op een vulkaan
Klassiek — om 20u in de
Schouwburg
(www.tmuziekfrascati.be)
The Black Box Revelation
Muziek — om 20u in Het Depot
(www.hetdepot.be)
Specchi — Manuela Rastaldi
Performance — om 20.30u in
STUK (www.stuk.be)
Tomàn + Believe!
Muziek — om 20.30u in STUK
(www.stuk.be)
**Zilke — Walpurgis & Flat Earth
Society**
Muziektheater — om 20.30u in
de Molens van Orshoven
(www.30cc.be)

VRIJDAG 15/05

Cuarteto Cedron
Muziek — om 20u in de
Schouwburg (www.30cc.be)
Jazzora — Ruby
Muziek — om 21u in C.C.
Oratoriënhof, Mechelsestraat 111
(www.oratorienhof.be)

ZATERDAG 16/05

Carrousel Heverlee
Evenement — van 14u tot 18u in
de Abdij van Park (www.30cc.be)
**Benefietconcert Kontrarie & Eva
De Roovere**
Muziek — om 20u in de Sint-
Michielskerk, Naamsestraat 59
(www.wereldcafe.be)
Tosca
Muziek — om 20u in Het Depot
(www.hetdepot.be)

Cultuurkalender |

VETO TRAKTEERT

Online tijdschrift Soundlike, ons eigen kleine Pitchfork, bestaat alweer vier jaar. Wat vliegt de tijd als je je amuseert en een thesis te schrijven hebt. De heren en dames vieren het begin van hun vijfde levensjaar met een stevig feestje in Het Depot zaterdag zestien mei. Voor dat feestje mogen wij drie duotickets weggeven aan onze lezers. Op het programma staat Tosca dat zijn gloednieuwe album *No Hassle* komt voorstellen. Wil je erbij zijn? Mail dan snel naar trak-

tatie@veto.be en wij doen de rest.

VETO TRAKTEERT (BIS)

Tevens drie gratis duotickets voor Buraka Som Sistema! Zie interview elders in deze *Veto*. Zij komen langs in Het Depot op woensdag 13 mei vanaf een uur of acht. Mailen naar traktatie@veto.be met vermelding BSS.

PRIJSUITREIKINGEN ZIJN TOF

Wanneer het jaar op zijn einde loopt komen de prijskampen er-

aan. Op dinsdag 12 mei organiseert Babylon zijn Literaire Prijs Uitreikingsavond. De kring belooft een culturele avond met film (sketches), muziek en een lezing van dichter Paul Bogaert. Je kan vanaf half negen terecht in de Universiteitsbibliotheek. Info op www.literaireprijs.be. Op donderdag 14 mei wordt dan weer bekend gemaakt welke toneelkringen dit jaar de prijzen van het Interfacultair Theaterfestival in de wacht slepen. Wij kunnen nu al niet meer slapen.

PREFAB 09

In mei legt elke vogel een ei, en dan is het ook weer tijd voor kunstfestival *PREFAB!* Jong artistiek talent kan op zaterdag 16 en zondag 17 april zijn ei kwijt in de Molens van Orshoven. 33 beginnende makers brengen er dans, tekst, film, muziek, theater, installaties, beeld en combinaties. *PREFAB* is een project van *Artforum* en *fABULEUS*, waarbij jonge makers de kans en de ondersteuning krijgen om zelf een project uit te werken. Alle info op

www.myspace.com/prefabfestival.

HOMMAGE AAN KAMIEL VANHOLE

Op 12 juni 2008 stierf de toen 54-jarige Kamiel Vanhole. Van zaterdag 23 mei tot en met 20 juni loopt in Bibliotheek Tweebronnen een tentoonstelling die hulde brengt aan de Leuvense schrijver. Vanhole schreef proza, essays en toneelstukken. Meer informatie vind je op www.leuven.be/bibliotheek.

(MO & GJ) |

De Neurenbergprocessen volgens Braakland en 't Arsenaal Hitler is dood en dat is maar goed ook

Het einde van WO II. Hitler en zijn secondanten Goebbels en Himmler hebben zelfmoord gepleegd. Er blijven echter nog genoeg verantwoordelijken over. In 'Hitler is dood' proberen de overige kopstukken van het Derde Rijk zich te verdedigen tegen de beschuldigingen van hun geallieerde aanklagers.

FILIP TIELENS |

Het moeten zowat de beroemdste processen aller tijden zijn. In de twee jaar na de oorlog werden de overblijvende spilfiguren van het naziregime veroordeeld in Neurenberg. Deze processen vormden een belangrijk precedent in de strijd tegen oorlogsmisdadigers. Voortaan zouden zij nooit meer ongestraft kunnen rondlopen. Toch zou het tot de jaren negentig duren vooraleer er in Den Haag een tribunaal zou komen dat ook internationaal een vinger in de pap te brokken had. Zo zullen Karadzic en co net als Goering, Speer, Von Ribbentrop en Von Papen destijds hun verantwoordelijkheid niet kunnen ontlopen. In de Stadsschouwburg van Leuven worden de eerder genoemde nazimisdadigers op de rooster gelegd in dit theaterstuk van 't Arsenaal en Braakland. Alle neonazi's en pacifisten onder ons, je weet waar naartoe deze week.

INTRIGES

Voor *Hitler is dood* baseerde schrijver Stijn Devillé zich op de originele documenten van deze processen. Sinds vijf jaar zijn ook de aan het proces voorafgaande verhoren vrijgegeven. Dat levert een heleboel spannend materiaal op. In het eerste deel van het stuk doen de hoofdfiguren elk hun verhaal van de feiten. Niemand bekent de misdaden, allen proberen ze de gebeurtenissen te minimaliseren en zelfs te ontkennen, of schuiven ze de schuld op an-

deren. Want de een zijn brood kan de ander zijn dood betekenen. Het eigenlijke proces wordt uit de doeken gedaan in deel twee. De protagonisten worden met elkaar geconfronteerd en tegen elkaar uitgespeeld, waardoor je de intriges tussen de oppernazi's te zien krijgt.

Wie trekt er aan het langste eind? Goering beseft dat hij zijn straf niet zal kunnen ontlopen en hangt de bullebak uit op het proces. Speer is dan weer het andere uiterste. De architect van het Derde Rijk stelde zich bijzonder minzaam op en ontliet daardoor een veroordeling tot de strop. Hij kreeg slechts twintig jaar cel. Na zijn dood is gebleken dat hij veel meer op zijn kerfstok had staan dan aanvankelijk aangenomen. De verschillende strategieën die de beklagden hanteren, trekken de vermeende eenheid tussen de nazileiders in twijfel.

Niet alleen de gigantische verantwoordelijkheid van de beklagden komt aan bod, maar ook het risico dat de geallieerde aanklagers lopen door zo snel na de oorlog de *as van het kwaad* te willen bestraffen. In hun ondervragingen proberen de geallieerden de waarheid achter de holocaust te achterhalen, waar de nazi's echter behendig rond de pot draaien. Dat er heden ten dage nog steeds negationisten rondlopen die de holocaust in vraag stellen, bewees kardinaal Richardson begin dit jaar.

WATERBOARDING

De vraag wie nu echt verantwoordelijk is voor al het aangerichte kwaad, blijft in het midden. Hoe bestraf je immers een genocide als half de bevolking schuldig is? Net als in de film *The reader* krijg je soms de mens achter de moordmachine te zien. Is elke mens tot zulke wreedheden in staat? In Apeldoorn en Dendermonde kunnen ze er alvast over meepraten. En steeds blijken de daders gewone, ietwat asociale mensen te zijn. Rest voor de samenleving alleen nog de vraag wat hen precies dreef.

Vorige week startte het proces tegen de Amerikaanse soldaten die een Iraakes gezin uitmoordden, na eerst de dochter te hebben verkracht. Zal er ook ooit een interna-

tionaal tribunaal tegen de misdaden begaan door de Amerikanen in onder andere Abu Ghraib opgericht worden? Obama besliste echter al de verantwoordelijken voor het toestaan van de waterboarding foltertechniek niet te straffen. Straffeloosheid kan echter leiden tot het goed praten van gestelde daden.

BAROK

Aanvankelijk heette het stuk *Verhoren*, maar dat klonk nogal administratief. Geef toe, de titel *Hitler is dood* maakt ons toch net wat nieuwsgieriger. Bovendien kruipen absolute topacteurs (Warre Borgmans, Rik Van Uffelen, Kris Cuppens) in de huid van de nazikopstukken. De geallieerde ondervragers worden gespeeld door de jon-

gere generatie (Sara Vertongen, Janne Desmet, Pieter Genard). Verweltheater van de bovenste plank, opgelardeerd door de muziek van Braaklandmuzikanten Rudy Trouvé, Geert Waegeman en Gerrit Valckenaers.

Hitler is dood ging begin mei in première in Mechelen en kreeg lovende recensies van de pers en het publiek. Je zou wel eens een heel erg straffe voorstelling te zien kunnen krijgen. En daarvoor hoeft je deze week gelukkig niet naar Neurenberg te trekken.

Hitler is dood speelt op 12 en 13 mei in de Stadsschouwburg in Leuven. Tickets zijn te verkrijgen bij In&Uit of op 016/20 30 20.

(PERSFOTO)

'Het Betoog' speelt 'Het Mannetje met de Bolhoed' Vergeten filmscenario van Louis Paul Boon

Het Tiense theatercollectief "Het Betoog" speelt "Het Mannetje met de bolhoed," een theaterperformance naar een scenario van Louis Paul Boon uit 1946. Het is de eerste keer dat het scenario - Boons enige filmscript - wordt opgevoerd, en dat tijdens het Boonjaar. Van woensdag 20 mei tot zaterdag 23 mei komt de voorstelling naar de Molens van Orshoven in Leuven. Een gesprek met actrice Aurelie Di Marino, over theater maken in Tienen, het "Theater van de noodzaak" en natuurlijk over het nieuwe stuk.

MICHIEL LEEN |

Veto: *Jullie brengen een theaterperformance op basis van een filmscenario. Hoe ziet dat eruit?*

Aurelie Di Marino: «Samen met een aantal jazzmuzikanten breng ik de tekst van Boon zoals hij die geschreven heeft. Ik zorg als het ware voor de "vocals." Boon had de bedoeling een associatieve storm van beelden op het scherm te brengen, dat blijkt duidelijk uit de tekst. We kunnen de tekst echter niet als film visualiseren. We kunnen moeilijk écht een atoombom laten ontploffen voor de ogen van het publiek, nietwaar? De toeschouwer kan die visualisatie zelf maken, op basis van onze performance. Daarom hebben we er ook voor gekozen geen filmprojecties te gebruiken in onze mise-en-scène.»

«Bovendien heeft Boon zijn script niet geschreven volgens de hedendaagse normen van het scenario-

schrijven. Hij beschrijft gewoon hoe de beelden er moeten uitzien, dus dat is vertelbaar. De cinema heeft een enorme invloed gehad op Boons werk, zeker in de beginfase. Een tweede invloed, die we via de muziek ook centraal stellen, is de jazz. Boon wilde de tekst schrijven als een jazzstuk, heel associatief. Daarnaast behoort "De atoombom of het mannetje met de bolhoed" (de titel van het

We kunnen moeilijk écht een atoombom laten ontploffen, nietwaar?

originele scenario, red.) ook tot Boons meest surrealistische werk.»

Veto: *Waren de teksten gemakkelijk te vinden en te gebruiken?*

Di Marino: «Het scenario is enkele jaren geleden verschenen in één band met "Mijn kleine oorlog." Langzaamaan wordt ook de academi-

wereld zich bewust van deze tekst van Boon, die lang een sluimerend bestaan heeft geleid. Het is alleszins nog nooit verfilmd of opgevoerd.»

NOODZAAK

Veto: *"Het Betoog" presenteert zich als "het theater van de noodzaak."*

Di Marino: «Die stellingname daarteert uit de begindagen van het gezelschap, maar de grondtoon ervan hebben we wel behouden. Enerzijds moet *Het Betoog* een soort platform vormen voor tekstproductie, dat tegemoetkomt aan een noodzaak bij de schrijver, of breder, de maker. Een keer per jaar voeren we dan ook een stuk op dat we volledig zelf geschreven hebben. An-

noodzaak die we veronderstellen bij het publiek. Ook nu weer: de tekst van Boon is weer brandend actueel, zeker in dit Boonjaar. Door onze performance helpen we bovendien een lacune vullen in de literaire geschiedenis van het Nederlandse taalgebied.»

Veto: *Is het vanuit die zelfde noodzaak dat "Het Betoog" vanuit Tienen opereert? Ik kan mij voorstellen dat er evidentere plekken zijn om theater te maken.*

Di Marino: «Toen "Het Betoog" ontstond, was het theaterlandschap in Leuven gewoon te drukbezet opdat er nog plaats zou zijn voor ons, hoewel Leuven wel een evidentere keuze is. In Tienen, daarentegen, was er slechts één gezelschap actief. Het publiek dat zij niet bereikten, konden wij proberen te bereiken. In zekere zin konden we daar een leegte opvullen.»

PAARDENKOP

Veto: *"Het Betoog" is een jong en vrij kleinschalig theatercollectief. Hoe professioneel zijn jullie?*

Di Marino: «Ik zou het semi-professioneel noemen. Onze medewerkers zijn vanuit hun opleiding met performance bezig; onze muzikanten studeren bijvoorbeeld allemaal aan het conservatorium. Het is nog niet hun beroep, maar ze zijn er in

hun dagelijks leven wel constant mee bezig. Bovendien spelen we niet, zoals een amateurgezelschap, in één parochieaal voor een publiek van sympathisanten. Dat betekent sowieso dat je nooit op voorhand zeker kunt zijn van de opkomst. We hebben ooit gespeeld voor drie man. Zonder paardenkop. Voorts zijn onze repetitieschema's vrij intens, zeker in de weken voor de première.»

«Anderzijds is het voor ons niet altijd even gemakkelijk om aan subsidies te raken, aan middelen om te kunnen werken zoals we dat nu doen. Een gezelschap als het onze kan niet zonder. Met de inkomsten van de entree komen we er niet. De subsidiepolitiek op de verschillende bestuursniveaus is echter allesbehalve doorzichtig en getuigt ook van weinig inzicht in het werkelijke cultuurlandschap. Daar zou dringend iets aan moeten veranderen.»

"Het mannetje met de bolhoed" gaat in première op zaterdag 16 mei in CC De Kruisboog, Tienen en loopt van 20 tot 23 mei in de Molens Van Orshoven te Leuven. De voorstelling begint om 20.15u. Entree: 10 euro (5 op vertoon van studentenkaart), CC - Abonnees gratis. Meer info: www.hetbetoog.be.

Wina speelt 'De Vrek'

"Tien man en een kapstok"

Er wordt wel eens gezegd dat Molière een briljant toneelschrijver was. Er wordt ook wel eens gezegd dat er geen vrouwen in Wina zitten. Blijkt toch wel niet dat beide stellingen met een korrel zout genomen moeten worden zeker? Wat een ritje naar Alma 3 al niet aan nuancering oplevert.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Natuurlijk was Molière een begenadigd schrijver, maar men moet wel aanvaarden dat de man zich bezighield met komedies schrijven. Schrijvers moeten nu eenmaal ook geld in het laatje kunnen brengen en als de mensen graag kluchten hebben, dan kan je moeilijk dramatisch gaan doen. Uiteindelijk wordt *FC De Kampioenen* ook nog altijd heruitgezonden, nietwaar?

We waren dus niet erg veeleisend toen we de Koelisse binnestapten en onszelf gewillig een dik uur overgaven aan de jongens en verrassend genoeg ook meisjes van Wina. Ons doel stond op een glimlach of twee en het moet gezegd, dat objectief is gehaald. Niet dat we nu een gelukkige dood kunnen sterven, maar we hebben er toch onze slaap niet voor moeten laten.

De Vrek gaat weinig verrassend over een gierigaard. Een heel uur lang irriteert de man zijn familie en omgeving met zijn tirannie, seksisme en krenterigheid, maar Molière zou Molière niet zijn om

niet te eindigen in een sfeer die nog het best te vergelijken valt met luisteren naar het belachelijk opgewekte *Sunshine lollipops and rainbows* van Leslie Gore. Degelijk vermaak voor degelijke mensen dus. Als we *yuppies* waren geweest, dan hadden we geen verdere meerwaarde gezocht in ons leven.

APPLAUS

Jammer genoeg lijdten wij na zo'n korte trip meestal aan het *rebound-effect* waarbij we ons afvragen waar we nu juist om hebben moeten lachen. Het feit dat een kapstok aangesproken wordt met 'meneer de commissaris' is objectief gezien namelijk helemaal niet grappig. En wij maar dwaas glimlachen, een mens zou zich voor minder vervloeken.

Uiteindelijk zal Wina op de prijsuitreiking van het interfacultair theaterfestival niet al te veel brokken maken met haar opvoering van *De Vrek*, maar daar zou het per slot van rekening niet om mogen gaan in kringtoneel. Je ding doen op het podium en applaus

krijgen, meer moet dat niet zijn en dat hebben ze dan ook bereikt. Te recht trouwens, want op het spel zelf viel er niet veel aan te merken. Geen absolute toppers, maar tegelijk degelijk genoeg om ermee naar buiten te durven komen.

LENTEBOS

Neem bijvoorbeeld de vertolking van de *zaakjesregelaar* La Flèche, een man die aangenaam genoeg gespeeld wordt door een vrouw. Van wereldklasse kunnen we natuurlijk niet spreken, maar voor de korte stukken dat we haar zagen konden we haar lang niet slecht noemen, integendeel. Eenzelfde mening geldt grotendeels ook voor de andere acteurs amateurs. We zouden dan zelf ook niet weten welke uitdieping we mogen verwachten van de oppervlakkige en gekarikaturiseerde personages die in het script stonden.

Omdat komedie vrolijk is en niemand graag minpunten hoort, gaan we er ook niet teveel achter zoeken. Wat onder het loof van het Heverleese lentrebos gebeurt blijft daar ook, de cast van tien man en een kapstok hebben hun best gedaan en ook de belichting zat goed. Dat Molière niet onze favoriet is, zal daarbij iedereen worst wezen.

(CHRISTINE LAUREYS)

Onder de toga (20): Stefaan Poedts (Wiskunde)

"Aan Queen zou ik niets veranderen"

JEROEN DEBLAERE |

Veto: Op uw site staat te lezen dat u saxofoon speelt.

Stefaan Poedts: «Dat is iets wat in mijn jeugd begonnen is. Ik ben muziek leren spelen toen ik tien jaar oud was. Eerst speelde ik bugel, maar ik had vroeger last van kinderezeem aan mijn mond en dat was bijzonder pijnlijk. Toen kreeg ik een saxofoon in de handen gestopt en dat ging al veel beter. Ik heb eerst altsax gespeeld in fanfare De Moedige Vrienden in Grimbergen en dat was heel leuk. Ik ben dat blijven doen toen ik in Leuven studeerde. Op een bepaald moment heb ik zelfs in twee fanfares gespeeld. Toen speelde ik ook tenorsax. Op den duur was dat te veel van het goede en dan ben ik gestopt. Toen ik terugkwam naar Leuven in '96 speelde onze babysitster ook in een fanfare en zij zei dat ik eens moest komen luisteren. Uiteindelijk ben ik dan in die fanfare begonnen spelen. Dat was heel leuk op dat moment, maar die fanfare speelde eigenlijk op een laag niveau en ik moest helemaal niet oefenen om mee te kunnen spelen. Op den duur gaat dat wel vervelen.»

UITMUNTENDHEID

«Mijn broers vroegen me om terug te komen naar De Moedige Vrienden en nu spelen we in 'uitmuntendheid', dat is al een vrij hoog niveau. Dat is leuk omdat mijn twee broers meespelen, maar mijn oudste zoon speelt ook mee en mijn neefje en twee nichtjes ook. Elke vrijdagavond komen wij samen en dat is best fijn, zo met de familie.»

Veto: Houdt u ook van andere muziek?

Poedts: «Ik luister heel vaak naar muziek. In de auto en thuis speelt altijd wel wat muziek. Op mijn bureau nooit, want dan kan ik me niet goed concentreren. Ik betrap mezelf erop dat ik teveel naar de tekst luister, waardoor ik afgeleid

wordt. Thuis staat die muziek altijd op en die stijl varieert. Ik ben eigenlijk een grote fan van rock-'n'-roll. Ik vind dat de meest aantekelijke muziek. Toen ik jong was hield ik erg van Elvis Presley, dat was mijn grote idool. Hoewel hij toen al op het eind van zijn carrière was.»

QUEEN

«Ik was ook een grote fan van Queen. Als je in een fanfare speelt, dan hoor je de verschillende lagen in de muziek. Alle lagen dragen bij tot het geheel. Als ik naar gewone liedjes luister heb ik het gevoel dat ze nog niet af zijn, dat daar nog lagen aan toegevoegd moeten worden. Als ik naar Queen luister, heb ik dat niet. Die muziek is af, ik zou daar niets aan willen veranderen (*lacht*). Ik luister ook graag naar lichte klassieke muziek. Mozart of Tsjajkovski. Maar dat doe ik enkel als ik alleen thuis ben. Ik heb mijn kinderen eens verplicht om daarnaar te luisteren, maar dat bleek geen goed idee te zijn (*lacht*).»

Veto: Leest u vaak?

Poedts: «Ik lees heel graag, maar daar heb ik weinig tijd voor. Op vakantie lees ik altijd. Dan neem ik drie, vier boeken mee. Ik ga altijd waar het zonnig is en dan lees ik wat op het strand. Ik zwem ook heel graag.»

Veto: Wat zijn uw favorieten?

Poedts: «Ik hou van eenvoudige, ongecompliceerde boeken. Ofwel moet het realistisch zijn, ofwel moet het spannend zijn. Ik heb de boeken van Dan Brown in één ruk uitgelezen. Toen ben ik de hele dag niet gaan zwemmen. Voor de rest volg ik graag de krant en haar aanbevelingen als leidraad voor wat ik lees. En dan neem ik die boeken mee op vakantie. Ik heb ook onlangs een halferotische roman gelezen, die ik heel goed vond. Heel goed geschreven.»

Veto: Ook spannend, waarschijnlijk.

Poedts: «(*lacht*). Ja dat is natuurlijk ook een soort spanning!»

Buraka Som Sistema woensdag in Het Depot

"Je moet mensen doen dansen, maar je moet hen ook doen nadenken"

Wij zijn ongelofelijk hippe vogels. Concreet hebben wij de voorbije maanden op tijd en stond "Black Diamond" van Buraka Som Sistema door de boxen laten schallen. Die schijf is werkelijk een dansvloerbom die uw benen doorzeeft met granaatscherven zodat stilstaan onmogelijk wordt. Woensdag staat het gezelschap in Het Depot en het wordt het feestje van het jaar dus zeker allemaal komen!

GEERT JANSSEN |

Wij belden alvast even met brein Lil' John. Voor zijn moeder en de belastingen heet hij gewoon João Barbosa.

Veto: Iemand dacht dat wij de Amerikaanse crunkster Lil Jon gingen interviewen, wordt u wel vaker met hem verward?

Lil' John: «Ik denk het niet, maar ik zou sowieso wel van naam moeten veranderen.»

Veto: Jullie zijn zonder enige twijfel de hippe groep van het moment. De kans bestaat dat jullie snel vergeten worden.

Lil' John: «Het risico is er, ja. Wij maken hele trendy dansmuziek en misschien houdt volgende week niemand nog van ons. Ik denk dat het vooral een kwestie is van hoe je met je muziek omgaat. Je moet echt wel een sterk concept hebben en weten waar je mee bezig bent in plaats van gewoon maar beats ma-

ken. Je moet de mensen doen dansen maar je moet hen ook doen nadenken. Daarom is een concept achter de nummers en achter het album belangrijk. Ik denk dat we zo een goede kans maken om in de aandacht te blijven staan. Hoewel het dansen centraal staat proberen we daar bovenop wel nog iets te zeggen. De teksten zijn niet zo heel politiek. Maar we zijn wel een Portugese groep met Angolese leden, dat is op zich al a *social statement*.»

Veto: De CD bulkt van de guest appearances, is het moeilijk om de muziek live te brengen zonder de gasten?

Lil' John: «Yeah, it's complicated. We proberen een optreden te bouwen rond de nummers, niet rond het album. We spelen nooit het hele

album. Het is wel de basis van een optreden, maar we proberen er iets anders mee te bouwen. Het draait om wat er op het podium gebeurt.»

LICHAAM

Veto: Het kartonnen hoesje rond de CD kon ook als graffiti-sjabloon gebruik worden. Enig idee of mensen dat effectief gedaan hebben?

Lil' John: «Mensen hebben het gebruikt voor T-shirts. In San Francisco had een meisje het op haar lichaam gedaan. Cool thing.»

Veto: Zijn jullie al bezig met een volgende plaat?

Lil' John: «Sinds begin 2009 hebben we bijna elke avond opgetreden. We concentreren ons momenteel daar ook op. Daarnaast maken we nogal veel remixen, daar zijn er

momenteel drie of vier van klaar. Verder doen we nog wat kleine producties. We nemen het maken van een album erg serieus. We beginnen niet aan ons tweede album zonder een sterk idee om mee te werken.»

Veto: Het cliché wil dat Zuid-Europeanen beter kunnen feesten dan Noord-Europeanen. Wat denkt u daar als ervaringsdeskundige van?

Lil' John: «That's a lie! We hebben al geweldige optredens gedaan in Scandinavië! De mensen gingen er echt voor. Everybody was going crazy and that's all we want.»

Drie gratis duotickets voor Buraka Som Sistema! Mailen naar traktatie@veto.be.

KULEUGEN

Maandag 30 maart 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 20 — www.kuleugen.be

facebook Startpagina Profiel Vrienden Postvak IN Koen Geens Instellingen Afmelden Zoeken

Koen Geens proficiat Mark!
3 dagen geleden

Prikkbord Info Foto's

Koen Geens proficiat Mark!
3 dagen geleden · Reageren · Vind ik leuk

Koen Geens op 09 mei om 0:48
Jammer dat het niet lukte zonder de lastercampagne in die linkse vod. Ik vraag mij af wat ik hen misdaan heb.

Koen Geens
Oh no! Koen played the game "K.U.Leuven Rectorsverkiezingen" and was defeated! Mark Waer beat him with 682 votes against 573.
3 dagen geleden · Reageren · Vind ik leuk

Koen Geens
Vrijdag D-Day
4 dagen geleden · Reageren · Vind ik leuk · Delen

Stefaan Poedts vindt dit leuk.
Stefaan Poedts op 07 mei om 15:41
Ik wil dus even euh, zeggen dus dat ik dit een mooi voorbeeld vind van dus een modern communicatiemiddel euh.
Verkiezingscommissie op 07 mei om 15:44
Koen toch, je weet dat je geen campagne meer mag voeren! Maar allé, voor één keer is 't goed.

Opmerking schrijven...

Koen Geens Herman zal tevreden zijn
CD&V
Koen completed the quiz "De stemtest '09" with the result CD&V. Normen en waarden! Hoera!
8:55 · Reageren · Vind ik leuk · Take this quiz!

Koen Geens is fan geworden van "CampusKrant"
2 maanden geleden · Reageren · Vind ik leuk
Koen Geens op 12 maart om 15:41
De grote jongens.
Het enige echte kwaliteitsblad van de K.U.Leuven.

Koen Geens is fan geworden van "Veto"
2 maanden geleden · Reageren · Vind ik leuk
Koen Geens op 12 maart om 15:41
Studenten verdienen hun eigen pers. En wanneer ze jeugdsonden begaan, dan vergeef ik hen met de glimlach.

Koen Geens Dat soort kwisjes zegt toch niks?
Koen took the Wat is uw tjevengehalte? quiz and the result is:
CD&V
U ben een geboren kabinetschef.
Stop de persen! Wat U ook aan het doen bent, hou er onmiddellijk mee op. Stap naar de dichtstbijzijnde minister en word kabinetschef. God wil het zo!
Reageren · Vind ik leuk · Take this quiz!

Koen Geens is lid geworden van de groep "Hoogleraars K.U.Leuven"
3 maanden geleden · Reageren · Vind ik leuk

Koen Geens verliet de groep "Kabinet Peeters"
3 maanden geleden · Reageren · Vind ik leuk

Toepassingen Vrienden online (0)

Het is Waer!

Ondanks dat het in de KULEUGEN staat is het waar: het is Waer. Na een ellenlange periode van campagne, discussie en debat is de nieuwe rector verkozen en Mark Waer gaat met de knikkers lopen. Een terugblik.

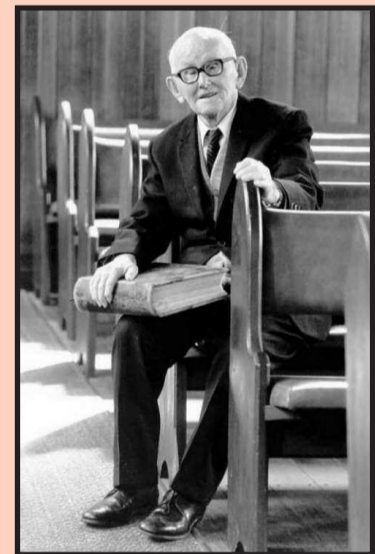
Na een onwaarschijnlijk spannende en lange campagne koos de academische gemeenschap haar herder en primus inter pares. Uiteindelijk gaven ze toch de rectorstoel voor vier jaar bij Waer in bewaaring. En dat was niet zo evident met een tegenkandidaat als Koen Geens. De cijfers logen er niet om: de gemeenschap was verdeeld. Ook voor de kandidaten was het een lastige periode.

Tijdens de campagne werd de KULEUGEN gewaar dat de vier kandidaten betrekkelijk goed met elkaar opschoten. Toch was het een intensieve periode die zorgde voor verwaerlozing van familie, vrienden en werk. Een eigen waarneming van de kandidaten was de overdreven duur van de campagne in vergelijking met bijvoorbeeld de Universiteit Gent.

VRAGEN

Ondanks de vele campagnebeloften is het nu aan Waer en zijn team om die waer te maken. Zij bepalen de volgende vier jaar de richting waarheen het met onze universiteit moet uitgaan en het hoe en waarom van het beleid. We wensen ze in ieder geval veel succes!

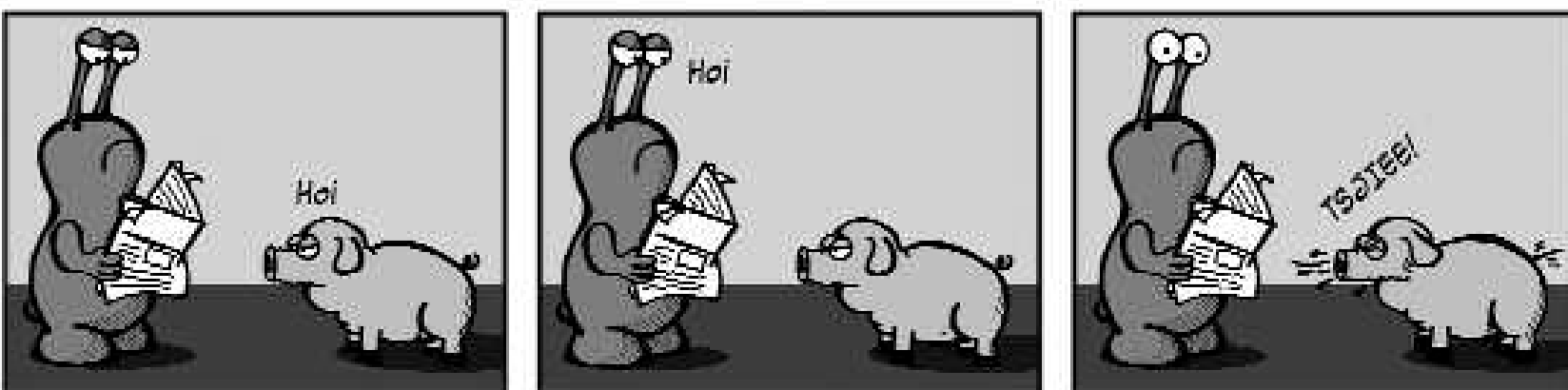
De visie van Idesbald

"Geduld is een bloem die in weinig tuinen groeit"

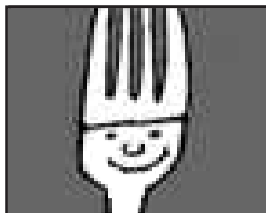
Freddy

door Bhe31.140

www.bheffac.be

Wie af en toe zijn bed in gaat, is weer fris en paraat!!

Menu van de week

in Alma 1-2-3

12 - 16 mei 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

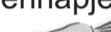

= vegetarisch

dinsdag

Bloemkool-kaasburger 	3,90
Kalkoenstovers met patersbier en witloof	4,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40
Pensen met appelmoes	2,60
Steak met groenten A3	4,50
Varkensrib met sperziebonen en mosterd	3,90
Steak met groenten en saus A2	4,90

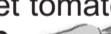
woensdag

Kalkoensteak met worteltjes	2,60
Kerkhofstoofpotje uit de Hongaarse keuken	4,90
Kippenlapje met groenten en saus A3	3,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4,50
Koninginnenhapje A3	3,40
Quornpita 	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,00
Steak met groenten en saus A1	4,90
Verse visfilet met witte wijnsaus	4,50

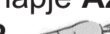
donderdag

Beenham met provençaalse saus	3,40
Boerenworst A3	2,60
Groententaart 	4,90
Kip met bruine van Corsendonck	4,50
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
Spaghetti bolognaise A1+A2	2,60/3,00
Steak met groenten en saus	4,90

vrijdag

Koninginnenhapje	3,40
Omelet natuur met tomaten-paprika-mengeling A1+A2 	3,90
Steak met groenten en saus A2	4,90
Tex Mex met kip A1+A2	4,90
Viskroketten met slaatje en neptunus	2,60

zaterdag

Kip met bruine van Corsendonck A2	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40
Quornpita A2 	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

(advertentie)

ZOMERSCHOOL FILOSOFIE

17-20 augustus 2009

eigenzinnige inleiding
of heropfrissing
op academisch niveau

voorkennis is geen vereiste,
noch een probleem

www.hiw.kuleuven.be/zomerschool

++32 (0)16 32 63 21

info@hiw.kuleuven.be

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 24
Maandag - 11 mei 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ken 'moeder overste' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:
Christoph 'pacha mama' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:
Maud 'milf' Oeyen, Els 'e-mama' Dehaen, Christine 'Madonna' Laureys, Eric 'moeder Theresa' Laureys & Roel 'moeders mooiste' Moeurs

Medewerkers deze week:
Matthias 'heya mama' Adriaensen, Joachim 'el mama' Beckers, Bert 'hotel mama' Boogaerts, Pieterjan 'Moeder Meense' Bonne, Ruben 'tinermoeder' Bruynooghe, Jeroen 'Leto' Deblaere Elke 'moeder Maria' Desanghere, Jonas 'moederkloek' Donville, Jurgen 'moederkoek' D' Ours, Maarten 'de maagd Maria' Goethals, Geert 'Moeder Courage' Janssen, Herlinde 'mijn mama' Hiele, Simon 'Geneviève Lhermitte' Horsten, Michiel 'uw moeder' Leen, Anneke 'Alma Mater' Moerenhout, Ide 'moeder van de porseleinkast' Smets, Filip 'tinermoeder' Tielens, Kris 'moeder waarom leven wij' Van-elderen, Stephanie 'Angelina' Verbeke, Fien 'BOM' Vuylsteke

Cartoons:
Negu, Fannes & Sh3LL4C

DTP:
Ruben Bruynooghe, Ken Lambeets, Christine Laureys, Eric Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeurs, Herlinde Hiele

Eindredactie:
Roel Moeurs, Christoph Meeussen & Fabian van Hoorne

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (bekende moeders, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Radio Scorpio's Menu van de week

MENU VAN DE WEEK

MAANDAG-VRIJDAG
Scorpioscoops (18-19u): deze week naast brandend hete actua ook de maandagse koffieklets over de Veto.

MAANDAG
Netwaves (21-22u): Met een uitzending over het Leuvense Silenced: info, interviews en een hoop muziek!

DINSDAG
Camera Obscura (19-20u): film-recensies en filmtickets te winnen.

De Geluidsarchitect (20-21u): interview met Kong + vrijkaarten voor Dub Trio & Kong (20/05 VK)

DONDERDAG
A Propos (19-20u): reportage over Berlin Moscow, een STUK-product. Berlin Moscow is een theatervoorstelling op locatie.

VRIJDAG
Sterrenplaten (20-21u): Voorstelling van de nieuwe Gonzo en Mind The Gap #79. Met te winnen exemplaren.

meer aandacht voor opinie

ik ben bereid mijn eigen woestijn te creëren op leven en dood

cleopatra verdeelt mijn geld over het rijmende paard en jean-marie dedecker

een halsbrekend duo dat er geen is

elvis mist de bocht na een nachtje in café gilgamesj

mijn moeder komt nooit alleen ze houdt niet van kasseien

tant pis

Geert S. Simonis

Citaat van de week

"Ik draaf alleen maar op als gezelschap op trouwfeesten."

(E. Desanghere)

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Oplossing

						2	4
9				8	7	1	
3	4			5		6	
	9	1					
	2		8				5
	7		3	5		9	1
			7			9	6
2						3	
6	7				2		8

Minisudoku

1	6	3	9	2	4	7	8	5
4	2	7	5	8	6	1	9	3
5	9	8	3	7	1	2	6	4
9	4	6	1	3	5	8	2	7
2	8	1	4	6	7	5	3	9
7	3	5	8	9	2	6	4	1
6	5	9	7	4	8	3	1	2
8	7	4	2	1	3	9	5	6
3	1	2	6	5	9	4	7	8

Wij tikken met plezier al uw werkjes.
Kris Rosselle
Hof ter Bekelaan 12
3020 Herent-Winksele
Tel. 016/20 70 77
(advertentie)

Loop eens langs bij

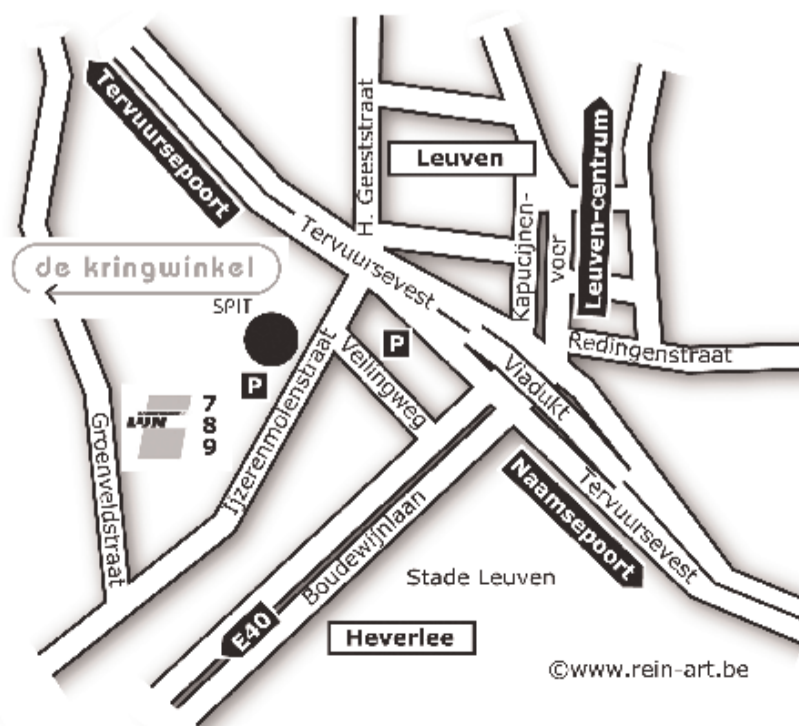
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

“Ik hou mijn hart vast als de zon nog eens een serieuze ontploffing geeft”

Een volkswijsheid stelt dat enkel de zon voor niets opgaat en in België niet eens altijd. Anderzijds hebben we de laatste paar weken niet bepaald te klagen over het weer. Redenen genoeg om Frank Deboosere, onze favoriete ex-snor, eens stevig te ondervragen.

HERLINDE HIELE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Deze week is het heen-en-weer-week. In die periode probeert men het alternatieve vervoer centraal te stellen. Ook de ‘ik kyoto-week’ is begonnen. Frank Deboosere is alvast overtuigd en neemt ons consequent mee de VRT-trappen op naar zijn kantoor.

Frank Deboosere: «Ik ben nogal een actieve fietser dus probeer zo’n dingen wel onder de aandacht te brengen. Er is bijvoorbeeld ook *Velocity 2009* in Brussel, dat is een grote bijeenkomst van fietsers over heel Europa.»

«Tien jaar geleden wedde ik met mijn schoonvader dat ik met één bezinetank meer dan 1000 km zou doen. Dat is mij toen gelukt en ik ben er verder mee gegaan, zodat ik nu regelmatig 1200 km ver raak met één tank. Veel komt doordat ik nooit sneller dan 90 km/u rijd, iets waarvan ik vind dat het gerust veralgemeend mag worden. Niet alleen daalt je verbruik drastisch. Zo zorgt gezamenlijk trager rijden voor minder ongevallen, verlaagt het de emissie van fijn stof en raken we tijden de spitsuren sneller van punt a naar punt b. Mij moeten ze nog steeds het grote voordeel aantonen van sneller rijden. Het is een typisch voorbeeld van ongebreideld individualisme waardoor we ons allemaal vast rijden.»

«Er is er maar één aarde en we moeten er zorg voor dragen. Naarmate je ouder wordt, raak je meer bewust van je eigen sterfelijkheid en van het feit dat we de planeet in goede omstandigheden moeten doorgeven aan een nieuwe generatie. We zijn natuurlijk maar een kleine druppel op een hete plaat en zelf kunnen we het verschil niet maken, maar zeker BV’s hebben een voorbeeldfunctie. Er wordt natuurlijk met een vergrootglas naar ons gekeken, de minste scheve schaats wordt breed uitgesmeerd.»

TRAGG

«Ik zit op 20 km van mijn werk en ga altijd met de fiets op en af. Ik was begonnen met een elektrische fiets, iets fantastisch. *No pain no gain*, je hebt altijd de wind mee. Tot op een bepaald moment de pers

“Ik wedde voor een bak Duvel dat ik met één tank meer dan 1000 km zou rijden”

mij uitlachte. Dan heb ik maar een gewone fiets genomen en dat gaat ook, al kost dat wel wat meer moeite. Zo ben ik een heel trage fietser en iedereen fietst mij voorbij. Van jonge mensen kan ik dat hebben, maar als dat een oud besje van 98 is, dan ga ik daar achteraan. Als ik dan doodmoe thuiskom vraagt mijn vrouw of ik weer achter de vrouwen heb gezeten.»

Veto: *Wat vindt u zo aangenaam aan fietsen?*

Deboosere: «Vorig jaar had ik 8000 km op de teller staan en dat is wel plezant. Enerzijds is het goed voor de gezondheid en mijn portefeuille, ik spaar een 1500-tal euro per jaar uit. Anderzijds is fietsen ook een uiterst sociale bezigheid: je komt onder de mensen, fietsers helpen elkaar als er een probleem is. Het regent ook niet vaak: het aantal regenminuten in België draagt niet meer dan acht procent.

CHRISTOPH MEEUSSEN

Op regen kan je je trouwens kleiden. Ik heb een regenbroek en -vest en laarzen.»

«In Leuven doen ze tegenwoordig heel veel voor fietsers. Die nieuwe fietsstallingen bijvoorbeeld, dat is een ongelooflijke revolutie. Toen ik in Leuven zat was

dat: als uw fiets wordt gestolen, pik er zelf een en gooi hem achteraf in de Dijle. Nu is dat allemaal veel beter geregeld. Ik kan enkel maar hopen dat afgestudeerden nadien de fiets blijven gebruiken want het is fantastisch. Je wordt er ook altijd goedgezind van, misschien niet altijd, maar het helpt wel.»

Veto: *Maar in de rest van Vlaanderen kan het nog heel wat beter?*

Deboosere: «Er wordt echt wel aan gewerkt. Op mijn parcours naar

VRT zijn er in de jaren dat ik fiets twee stukken fietspad bijgekomen en een derde is in aanleg. Het leuke is dat automobilisten een jaar lang met die werken zitten opgescheept.

“Ha, daar is de Frank met zijn botten aan”

Ik stop dan eens een vraag aan de werkmannen: “Hoe zit dat hier? Ah, fietspaden? Goed jongens!” De volgende keer dat ik daar dan langs rijd roepen ze naar mij: “Ha, daar is de Frank met zijn botten aan!”»

heen alle culturen in de geschiedenis: de fascinatie voor het heelal blijft terugkomen. Het is heel ver weg en tegelijkertijd slaat het ontzettend op je in, en doet het mens-

en handen geven aan elkaar. De sterrenkunde wordt zo in een mooi daglicht gezet, of liever maanlicht. Jammer genoeg is het in Vlaanderen erg moeilijk om naar de sterren te kijken vanwege het kunstlicht. Ik ben niet voor een duistere toekomst, maar als men de lampen al naar beneden zou richten, zou men al heel wat besparen en zou het heelal het heelal kunnen laten zijn. Ze zeggen altijd dat Parijs de lichtstad is, maar Vlaanderen is de nacht van de lichten. Het is een van de helderste plekken van heel de wereld. We hebben blijkbaar geld genoeg.»

«Ook al omdat je zou kunnen denken dat het niets met ons aardse leven te maken heeft, integendeel. Heel wat aardse problemen zijn in de ruimte ontstaan. Zoals bijvoorbeeld het verdwijnen van de dinosaurussen. Zo zijn er nog wel een aantal erg catastrofale voorbeelden. Ook in de toekomst zal dat nog gebeuren. Ik hou mijn hart vast als de zon nog eens een serieuze ontploffing geeft. Soms is de zon erg rustig, maar op bepaalde momenten net niet. Zo was de zon in de 19de eeuw een keer zo actief dat alle telegraafverbindingen zijn uitgevallen. Stel je voor dat dat vandaag zou gebeuren, met al die hypergevoelige elektronica. Dat zou niet alleen veel schade aanrich-

“We rijden ons vast door individualisme”

ten aan de satellieten rondom de aarde — die instaan voor GPS en communicatie wereldwijd — maar ook al onze elektronica hier is dan om zeep. Vroeg of laat zal er zeker zoiets gebeuren, zodat men ondertussen ook al iets heeft gestart als het ruimteweer. Net zoals op aarde wordt de activiteit buiten onze dampkring in het oog gehouden om grote zonnestormen te voorspellen. Als er dan zo eentje aankomt, kan men snel alle belangrijke entiteiten van bepaalde netwerken afkoppelen. Die koppeling is net gevaarlijk. Dat lijkt onnozel en vervan-mijn-bed, maar we moeten er rekening mee houden.»

KUSTLOBBY

Veto: *Zal men ooit 100 procent nauwkeurig het weer kunnen voorspellen?*

Deboosere: «Absoluut niet. Er is de grote computer in Reading, waar men de Europese middellangetermijnsvoorspellingen maakt. De wiskundige modellen die men daarvoor gebruikt, worden steeds beter zodat we tegenwoordig voor vijf dagen vooraf kunnen voorspellen, waar dat vroeger maar voor drie dagen vooraf was. Het gaat dus beter, maar helemaal juist zal het nooit worden. We moeten daar ook voorzichtig mee zijn, want mensen

rekenen fouten vandaag ook veel harder aan dan pakweg twintig jaar geleden. We kunnen meer en er wordt meer verlangd, maar 100 procent zullen we nooit halen.»

Veto: *Krijgt u veel reacties op uw voorspellingen?*

«Ik moet altijd lachen als ik de mensen van CNN hoor praten over: “this region sun and this region rain.” “This region” is dan altijd 20 keer België. En wij moeten dan een verschil maken tussen de oost- en de westkust. Soms gaat dat echt heel ver. Er gaat geen jaar voorbij zonder dat er parlementaire vragen gesteld worden waarin de kustlobby vraagt voor een apart weerbericht. Met recht en reden, maar dat is er nu al. We tonen op de kaarten een aantal iconotjes, met voor de kust eigen iconen voor zon, regen en windsnelheid. Ook laten we regelmatig foto’s zien van de kust, veel meer dan van andere streken. Het KMI maakt een apart kustweerbericht op teletext, maar de lobby wil graag een apart kustweerbericht op televisie zelf omdat ze van het toerisme te leven. Maar als we dat gaan doen, willen de Limburgers er ook een, en dan volgen de Ardennen enzovoort. Het is een heel gevoelig punt.»

PIEN

Veto: *Hoe ziet een dag voor een weerman eruit?*

Deboosere: «Die begint al heel vroeg, want ik doe ook de weerberichten voor Radio 1 en MNM. Dat doe ik van thuis uit via een speciale radiolijn, zeven dagen op zeven. Vier dagen op zeven doe ik er nog televisie bij. Daarvoor sparen we veel tijd uit doordat we geen teksten moeten schrijven om ze af te lezen. Sabine (*Hagedoren, red.*) en ik tekenen onze kaarten al jaren

zelf en ordenen ze ook. Als we moeten presenteren weten we wat we moeten zeggen en de volgorde waarin dat gebeurt. Ze moeten dus niet geprojecteerd worden. Het is dus vooral rondgaan op verschillende radioredacties en de weerberichten op TV presenteren. Daarnaast ben ik zo veel mogelijk beschikbaar voor interviews of mensen met vragen. Vaak wijs ik hen door naar mijn website, waarin ik ook veel tijd steek. Het avondweerbericht neem ik op, en dan ben ik om half acht ‘s avonds weer thuis. Daar zet ik dan meteen de computer op om de radarbeelden te bekijken. Ik amuseer me en het is heel plezant om te doen.»

Veto: *Armand Pien is 37 jaar weerman geweest. Gaat u zijn record breken?*

Deboosere: «Dat weet ik echt nog niet. Dat kan zo snel veranderen in medialand. Ik geniet elk jaar van alles wat ik mag doen, maar ik weet niet wat er nog allemaal gaat gebeuren. Ik kan alleen maar mijn best doen. Ik ga niet voor het record om het record. Mijn gezin gaat voor. Het vuur moet blijven branden. En zolang als het gaat, zo lang als ik mag, graag. Het boeit en verveelt nooit. Mensen zeggen ook altijd: *‘t is toch altijd hetzelfde*, maar dat is het eigenlijk nooit.»